

-ร่าง-

ยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ: ๒๐ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

และ

แผนยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ: ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านหม่อนไหม	
๑.๑	ประเด็นการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและภูมิภาค	๑
๑.๒	ประเด็นการเปลี่ยนแปลงระดับประเทศ	๔
ส่วนที่ ๒	สถานการณ์ด้านหม่อนไหม	
๒.๑	สถานการณ์การผลิตหม่อนไหม	๑๓
๒.๒	สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและการตลาดหม่อนไหม	๑๔
๒.๓	สถานการณ์หม่อนไหมในต่างประเทศ	๑๕
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์เพื่อประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์	
๓.๑	การวิเคราะห์สถานการณ์ประเด็นปัญหาด้านหม่อนไหม	๑๖
๓.๒	การวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมด้วย SWOT Analysis	๑๗
ส่วนที่ ๔	ยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	
๔.๑	วิสัยทัศน์	๒๑
๔.๒	พันธกิจ	๒๑
๔.๓	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	๒๑
๔.๔	ยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๒
๔.๕	ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี กับยุทธศาสตร์หม่อนไหม	๓๒
๔.๖	แนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัด และเป้าหมาย	๓๓
ส่วนที่ ๕	การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหมสู่แผนการปฏิบัติ	
๕.๑	การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙	๓๙
๕.๒	กรอบแผนงาน/โครงการ ตามยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี	๔๔
๕.๓	แผนยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	๕๔

คำนำ

ยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ได้จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่สำคัญของร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ มากำหนดเป็นกรอบโครงสร้างของยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงและสอดคล้องกับเป้าหมายแนวทางการพัฒนาในระยะยาวได้อย่างเป็นรูปธรรมตลอดจนมีการกำหนดเป้าหมายและตัวยุทธศาสตร์ให้มีความถูกต้องชัดเจน สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ รวมทั้งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศสู่ประเทศไทย ๔.๐ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔) นโยบายของรัฐบาลและแผนแม่บทอื่นๆ รวมทั้งได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาเป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์หม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี โดยมีการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจที่มีการระบุพื้นที่ดำเนินการของโครงการและกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการให้ชัดเจนเป็นทิศทางดำเนินงานการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ระดับภาคใช้ในกรอบยุทธศาสตร์หม่อนไหมฉบับนี้ด้วย เพื่อให้หน่วยงานของกรมหม่อนไหม ส่วนราชการและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทั้งในด้านการจัดทำโครงการแผนงานและกิจกรรม การเสนอของงบประมาณการจัดสรรงบประมาณการกำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดที่มีการ บูรณาการเชิงยุทธศาสตร์และเชิงพื้นที่ ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการวางแผนและพัฒนา ด้านหม่อนไหมที่เหมาะสมมีความเชื่อมโยง สอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

กรมหม่อนไหม
สิงหาคม ๒๕๖๐

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านหม่อนไหม

๑.๑ ประเด็นการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและภูมิภาค

๑.๑.๑ แนวโน้มเศรษฐกิจโลก

ปัจจุบันเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง (multi-polar world) ชัดเจนมากขึ้น มีการถ่ายเทอำนาจทางเศรษฐกิจจากประเทศมหาอำนาจในโลกตะวันตกมายังตะวันออกและกลุ่มประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่มากขึ้น หลายปีที่ผ่านมาภูมิภาคเอเชียได้เข้ามามีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลกและการเติบโตของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ได้แก่ จีนและอินเดีย โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักคือ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค การมีทรัพยากรภายในภูมิภาคที่ทำให้ต้นทุนการผลิตถูกกว่า รวมถึงนโยบายการส่งเสริมของภาครัฐ และการริเริ่มใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ต่อเนื่อง (สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๖)

๑.๑.๒ แนวโน้มเศรษฐกิจในภูมิภาคและอนุภูมิภาค

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางการค้า การลงทุน มีบทบาทชัดเจนมากขึ้น เช่น ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) เป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง ASEAN ๑๐ ประเทศกับภาคีที่มีอยู่ ๖ ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งได้ลงนามร่วมกันที่จะเจรจาความตกลง RCEP ในต้นปี ๒๕๕๖ โดย RCEP จะเป็นการพัฒนาต่อยอดจากความตกลงการค้าเสรีที่อาเซียน

๑.๑.๓ การรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคและอนุภูมิภาค

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางการค้า การลงทุน มีบทบาทชัดเจนมากขึ้น เช่น ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) เป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง ASEAN ๑๐ ประเทศกับภาคีที่มีอยู่ ๖ ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งได้ลงนามร่วมกันที่จะเจรจาความตกลง RCEP ในต้นปี ๒๕๕๖ โดย RCEP จะเป็นพัฒนาต่อยอดจากความตกลงการค้าเสรีที่อาเซียนมีอยู่แล้ว ๕ ฉบับ กับ ๖ ประเทศ (อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลี อาเซียน-อินเดีย และอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์) โดยมีหลักการที่ตั้งอยู่บนผลประโยชน์ร่วมกันอย่างรอบด้านในการสนับสนุนการขยายการค้าและการลงทุนในภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน เป็นระบบการค้าเสรีที่ใช้กฎระเบียบเดียวกันของภาคีทั้งหมด ๑๖ ประเทศ นอกจากนี้ ยังเป็นไปเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก ครอบคลุมทุกมิติการค้า ทั้งด้านสินค้า บริการ ลงทุน มาตรการทางการค้า และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต การค้าและการลงทุน ให้สอดคล้องและมีความสะดวกทางการค้าและการลงทุนขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๙) และการรวมกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Su - region Economic Corridors) ที่ประกอบด้วย ลาว กัมพูชา จีน พม่า เวียดนาม และไทย อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้ง

ยังเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงติดต่อระหว่างภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่งเสริมให้เกิด การขยายตัวทางการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม การเกษตร และบริการ สนับสนุนการจ้างงาน และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือทางเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างกัน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถรวมทั้งโอกาสทางเศรษฐกิจในเวทีการค้าโลก โดยใช้กรอบการลงทุนระดับภูมิภาค (Regional Investment Framework RIF) เป็นกลไกสำหรับการลงทุน เป็นต้น (สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๖)

๑.๑.๕ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่เป็นสังคมผู้สูงอายุที่สมบูรณ์มานานกว่า ๔๐ ปีแล้ว เช่น ฝรั่งเศส สวีเดน สหรัฐอเมริกา อิตาลี และญี่ปุ่น เป็นต้น สำหรับประเทศการพัฒนา ได้แก่ เกาหลี สิงคโปร์ จีน อินโดนีเซีย บรูไน ไทย และเวียดนาม กำลังก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ โดยการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต ในปี ๒๕๕๘ ประชากรโลกจำนวน ๗,๓๔๙ ล้านคน และจะเพิ่มเป็น ๗,๗๕๘ ล้านคนในปี ๒๕๖๓ ประมาณครึ่งหนึ่งจะอาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติยังได้ประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุจากการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ โดยสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๓ ในปี ๒๕๕๘ เป็นร้อยละ ๑๓.๘ ในปี ๒๕๖๓ ขณะที่วัยแรงงาน (อายุ ๒๕-๕๙ ปี) จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ ๔๕.๕ เป็นร้อยละ ๔๕.๗ ในช่วงเวลาเดียวกัน แต่หลังจากปี ๒๕๖๓ วัยแรงงานจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนวัยเด็ก (อายุ ๐- ๒๔ ปี) ลดลงจากร้อยละ ๔๒.๓ เป็นร้อยละ ๔๐.๘ ในช่วงเวลาดังกล่าว โดยประเทศพัฒนาแล้วจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แล้ว และส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเตรียมตัวสำหรับการเป็นสังคมสูงวัยค่อนข้างนานเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศฝรั่งเศส ใช้ระยะเวลา ๑๑๕ ปี สวีเดน ๘๕ ปี สหรัฐอเมริกา ๖๙ ปี เป็นต้น ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาที่สั้นกว่ามาก เช่น จาไมกา ๒๕ ปี ศรีลังกา ๒๓ ปี เป็นต้น เช่นเดียวกับประเทศไทย มีระยะเวลาที่เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ค่อนข้างเร็วประมาณ ๑๖ ปี ก่อนที่จะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่งผลต่อการออมการลงทุน และการคลังของประเทศ ขณะเดียวกัน แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและกระจายตัวของประชากรโลกที่พบว่ามากกว่าร้อยละ ๕๐ จะอาศัยอยู่ในเขตเมือง ซึ่งมีสัดส่วนการบริโภค มากกว่าร้อยละ ๘๐ ของประชากรทั้งหมด และกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นกลุ่มสำคัญที่ทำให้มีการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการบริโภคสินค้าและบริการด้านสุขภาพ ดังนั้น จึงเป็น โอกาสสำหรับประเทศไทยในการพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมทั้งการบริการทางการแพทย์และการดูแลผู้สูงอายุเพื่อรองรับความต้องการของผู้สูงอายุในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว เช่น ธุรกิจ Nursing home ธุรกิจด้านโรงแรมและสปาและการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น และยังก่อให้เกิดความต้องการแรงงานในสาขาอาชีพที่เน้น ในกลุ่มผู้สูงอายุมากขึ้นตามมา เช่น ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care Giver) เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๙) อย่างไรก็ตามการเป็นสังคมสูงวัยของโลกยังอาจเป็นภัยคุกคามสำคัญ สำหรับประเทศไทยด้วยเช่นกัน เนื่องจากการลดลงของวัยแรงงาน จึงอาจก่อให้เกิดการแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคนที่มีศักยภาพสูง ซึ่งเป็นกำลังแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๑.๑.๕ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทางภูมิอากาศ เช่น อุณหภูมิ ปริมาณน้ำฝน ย่อมส่งผลกระทบต่อระบบและภาคส่วนต่างๆ และอาจทำให้ระบบนิเวศ ฐานทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื้อต่อภาคส่วนที่ต้องพึ่งพาปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ภาคเกษตร ภาคการท่องเที่ยว การตั้งถิ่นฐานของชุมชน เป็นต้น ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตึงนับเป็นความเสี่ยงหรือแรงกดดันเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ ซึ่งเกิดจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ยั่งยืน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ขาดประสิทธิภาพ ทำให้ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความรุนแรงขึ้น จากการศึกษาทางวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นว่า อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นและมีแนวโน้มสูงขึ้น ปริมาณน้ำฝนและระดับน้ำทะเลเปลี่ยนแปลงไป โดยในรายงานการประเมินครั้งที่๕ ของ IPCC (IPCC, ๒๐๑๔) สรุปเกี่ยวกับอุณหภูมิพื้นผิวของโลกไว้ว่า อุณหภูมิเฉลี่ยของพื้นผิวโลกและมหาสมุทรในช่วง ๓ ทศวรรษหลังพบว่า มีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแลสูงกว่าอุณหภูมิ ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๕๐ โดยเพิ่มสูงขึ้น ๐.๗๘ องศาเซลเซียส ในระหว่างปี ค.ศ. ๒๐๐๓ - ๒๐๑๒ เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยระหว่างปี ค.ศ. ๑๘๕๐ - ๑๘๙๐ (สถาบันธรรมชาติเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, ๒๕๕๗) แม้ไม่ได้มีการกำหนดเป้าหมายในการควบคุมการเพิ่มอุณหภูมิไว้ให้ไม่เกิน ๒ องศาเซลเซียส ภายในปี ๒๕๖๓ แต่ประเทศต่างๆ ยังไม่มีการดำเนินการอย่างจริงจังนัก การเพิ่มขึ้นของ ระดับน้ำทะเล พบว่า อัตราเฉลี่ยของโลกอยู่ที่ประมาณ ๑.๗ มิลลิเมตรต่อปี ในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๐๑ - ๒๐๑๐) ค่าเฉลี่ยระดับน้ำทะเลโลกเพิ่มสูงขึ้นประมาณ ๐.๑๙ เมตร การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผล คือ จะทำให้ อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น และมีผลต่อความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตบนโลก ฤดูกาลเปลี่ยนแปลงไป น้ำแข็งบริเวณขั้วโลกละลาย ปริมาณน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้นจนทำให้พื้นที่ชายฝั่งหลายแห่งต้องจมในทะเล การเกิดภาวะฝนแล้ง หรือฝนตกรุนแรงและมีพายุขนาดใหญ่บ่อยครั้ง และยาวนานขึ้น พื้นที่ที่เคยอุดมสมบูรณ์ จะเปลี่ยนแปลงเป็น ทะเลทรายพืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย เกิดการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจากสภาพ ภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป สังคมเกิดความเหลื่อมล้ำกันมากขึ้น เนื่องจากคนจนไม่มีทรัพยากรที่จะสนับสนุนในการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ ไม่สามารถอพยพไปอาศัยที่อื่นได้ และเกิดการแย่งชิงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งประกอบด้วย การดำเนินงานหลักใน ๒ ส่วน คือ การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งมุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นแบบปล่อย คาร์บอนต่ำการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ การเพิ่มแหล่งกักเก็บคาร์บอน เช่น การปลูกป่า เป็นต้น ล้วนเป็นการดำเนินการที่จำเป็นต่ออาศัยระยะเวลานาน เนื่องจากก๊าซเรือนกระจกเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมในลักษณะข้ามพรมแดน การแก้ไขปัญหาจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากนานาประเทศอีกด้วย (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ๒๕๕๘)

๑.๒ ประเด็นการเปลี่ยนแปลงระดับประเทศ

๑.๒.๑ แนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศไทย

สำหรับแนวโน้มการขยายตัวเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๐ คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ ๓.๓ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๒.๘ - ๓.๘) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก ๑) การขยายตัวของภาคการส่งออก จากแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ อาทิ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าสำคัญในตลาดโลก จะช่วยให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนภาคเอกชนเริ่มปรับตัวดีขึ้น ๒) การฟื้นตัวของภาคเกษตร และรายได้เกษตรกรที่ปรับตัวดีขึ้นตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก เป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของฐานรายได้และการใช้จ่ายภาคครัวเรือนได้มากขึ้น ๓) แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมที่คาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๐ อาทิ โครงการรถไฟรางคู่และรถไฟฟ้าในเขตเมือง และ ๔) ภาคการท่องเที่ยว ยังมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดี คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะขยายตัว ประกอบกับแนวโน้มค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มอ่อนค่า จะส่งผลดีต่อการส่งออก อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก ทั้งทิศทางแนวนโยบายของสหรัฐอเมริกาหลังการเลือกตั้ง ปัญหาความอ่อนแอของสถาบันการเงินในยุโรป ปัญหาในภาคการเงินและภาคอสังหาริมทรัพย์ของจีน ภาวะเศรษฐกิจจีนชะลอตัว สถานการณ์การเมืองในประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการค้าเนนโยบายด้านเศรษฐกิจต่างๆ รวมทั้ง ภัยธรรมชาติที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร เศรษฐกิจเกษตรไทย ปี ๒๕๕๙ คาดว่า หดตัวร้อยละ ๐.๕ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๐.๑) - (- ๐.๙)) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่หดตัวร้อยละ ๔.๒ ตามมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรโลกที่ปรับตัวลดลงร้อยละ ๔.๔ (ปี ๒๕๕๘ มูลค่าการค้าสินค้าเกษตร เท่ากับ ๒๕๓.๙ พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และปี ๒๕๕๙ เท่ากับ ๒๔๒.๘ พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (USDA, ๒๐๑๖)) ปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนภาคเกษตรไทย ได้แก่ ราคาพลังงานที่ปรับตัวลดลง โดยภาคการเกษตรมีการใช้น้ำมันดีเซลคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๒๑.๔๓ ของการใช้ทั่วประเทศ แต่ราคาพลังงานลดลงทำให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรลดลง อัตราแลกเปลี่ยนที่มีแนวโน้มอ่อนค่าลง เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ เนื่องจากธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจสำคัญทั้งญี่ปุ่นและ กลุ่มประเทศยูโรโซนมีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายเพิ่มเติม ทำให้นักลงทุนหันไปเพิ่มการลงทุนใน สินทรัพย์ที่ปลอดภัย อาทิ พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐอเมริกาส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐแข็งค่า และทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่า ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรไทยดีขึ้น ราคาสินค้าเกษตรเริ่มปรับฐานขึ้น ทำให้รายได้เกษตรกรปรับตัวเป็นบวกในไตรมาส ๓ ของ ปี ๒๕๕๙ สำหรับปัจจัยฉุดรั้งเศรษฐกิจเกษตร ปี ๒๕๕๙ ได้แก่ เศรษฐกิจจีนที่ชะลอตัว ส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญไปยังจีนหลายรายการ และการผลิตภาคเกษตร ในสาขาพืชประสบปัญหาภัยแล้งและความแปรปรวนของสภาพอากาศในช่วง ครึ่งปีแรก และปัญหาน้ำท่วมในครึ่งปีหลัง ทำให้รายได้ของเกษตรกรลดลง การคาดการณ์เศรษฐกิจเกษตรไทย ปี ๒๕๖๐ แนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๓.๐ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๒.๕-๓.๕) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัว มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรโลกปรับตัว เพิ่มขึ้น โดยคาดการณ์ว่า ไทยจะมีมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรรวมเพิ่มขึ้น เท่ากับ ๑.๖๐ พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (USDA, ๒๐๑๖) ประกอบกับเงินบาทมีแนวโน้มอ่อนค่า ตามแนวโน้มการเริ่มปรับขึ้นอัตรา ดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐอเมริการวมทั้งสภาพอากาศและปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวยต่อการผลิต ทางภาคเกษตรซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตร ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า

ด้านผลผลิตพืช คาดว่าขยายตัว โดยสาขาพืชเริ่มกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในไตรมาสสุดท้ายของปี ๒๕๕๙ หลังจากประสบปัญหาภัยแล้ง และปริมาณน้ำในเขื่อนสำคัญอยู่ในระดับสูงกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ในปี ๒๕๖๐ ผลผลิตพืชเกษตรมีปริมาณเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเกษตรไทยยังมีปัจจัยเสี่ยงจากแนวโน้มเศรษฐกิจจีนที่ชะลอตัว นโยบายของประธานาธิบดีคนใหม่ ของสหรัฐอเมริกาที่มีแนวโน้มที่เน้นการปฏิรูปและไม่สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้การส่งออกสินค้า เกษตรมีความเสี่ยงมากขึ้นในสินค้าผลิตภัณฑ์ยาง อาหารทะเลและผลไม้กระป๋องแปรรูป และแนวโน้มราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น ทำให้ต้นทุนสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นในกิจกรรมการผลิต การขนส่งสินค้าเกษตร และค่าจ้างบริการ ทางเกษตร รวมถึงภัยธรรมชาติที่อาจสร้างความเสียหายต่อผลผลิตภาคเกษตร (ศูนย์วิจัยและพัฒนา ธกส., ๒๕๖๐)

๑.๒.๒ ประชากรและแรงงานภาคเกษตร

ประชากรภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากจำนวน ๒๕.๐๔ ล้านคน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ หรือร้อยละ ๔๐.๑๙ ของประชากรทั้งหมด เหลือ ๒๔.๗๖ ล้านคน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ หรือร้อยละ ๓๘.๐๒ ของประชากรทั้งหมด สำหรับแรงงานภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกัน โดยลดลงจาก ๑๙.๓๒ ล้านคน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ หรือร้อยละ ๕๒.๗๓ ของแรงงานทั้งหมด เหลือ ๑๗.๗๘ ล้านคน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ หรือร้อยละ ๔๑.๔๒ ของแรงงานทั้งหมด สาเหตุหลักเกิดจากความต้องการแรงงานนอกภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นตามการพัฒนาเศรษฐกิจ ขณะที่สมาชิกในครัวเรือนเกษตรที่มีอายุมากกว่า ๖๔ ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖.๙๙ ของสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกรรม ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ เป็นร้อยละ ๑๐.๙๙ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งแสดงถึงจำนวนผู้สูงอายุของภาคการเกษตรที่มีทิศทางเดียวกับประชากรของประเทศไทยที่กำลังจะเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๕๗)

๑.๒.๓ นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านหมอนใหม่

๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา ในมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และการลดความเหลื่อมล้ำของประชาชน ดังนี้

มาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้ มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพ ได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กร ของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม

มาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๗๕ รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ขจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ

๒) นโยบายรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ซึ่งได้ระบุไว้ในคำแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาเป็นหลักสำคัญ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นความพอดี พอสม พอควรแก่ฐานะ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิด อีกทั้งยังใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) แนวทางคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ และความต้องการของประชาชนมาใช้ในการกำหนดนโยบาย โดยจำแนกเป็น ๑๑ ด้าน ดังนี้

- ด้านที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- ด้านที่ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
- ด้านที่ ๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- ด้านที่ ๔ การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- ด้านที่ ๕ การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน
- ด้านที่ ๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- ด้านที่ ๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- ด้านที่ ๘ การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม
- ด้านที่ ๙ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- ด้านที่ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
- ด้านที่ ๑๑ การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นที่สำคัญที่สุดคือต้องกับการดำเนินงานด้านหม่อนไหม มีดังนี้

นโยบายด้านที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันพระมหากษัตริย์

เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะ เชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการ ทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และ มาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจ เพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าว มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ยังวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้าง ความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

นโยบายด้านที่ ๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

ข้อ ๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง แก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้ง ยกกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงาน ของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้ จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

นโยบายด้านที่ ๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ข้อ ๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลด ต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

ข้อ ๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุง วิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านธุรการและเอกสารอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้า เร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดน ที่มีความสำคัญมากขึ้น

ข้อ ๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผล แต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะ ผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้า เกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มี ความสมดุลมากขึ้น

ข้อ ๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้าน การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหาร จัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมให้เป็นระบบและมี เอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการ ทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

นโยบายด้านที่ ๘ การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัย

ข้อ ๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัย และพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัย และพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงานวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน

นโยบายด้านที่ ๙ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่าง การอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ข้อ ๙.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาส ในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรม และเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย สนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และ การพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครอง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

นโยบายด้านที่ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ข้อ ๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ ซ้ำซ้อน หรือล้าลั่นกันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัย โดยนำเทคโนโลยีมา ใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบ

อัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสม และเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่ การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวก แก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาครัฐกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที่ กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

ข้อ ๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อ จัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อ ใช้เวลานาน ช้าช้อน และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐ และประชาชน

๓) ร่าง กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำ ร่าง ยุทธศาสตร์ ระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอ ร่างยุทธศาสตร์ ระยะ ๒๐ ปี ให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุก ภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อ ถ่างทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจ ถึงอนาคตของประเทศร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งประโยชน์แห่งชาติและบรรลุตามวิสัยทัศน์ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

สาระสำคัญใน ร่าง กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ที่เกี่ยวข้องกับกำเนินงานด้านหมอนใหม่ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำกรเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาด และปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนา เริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต ได้แก่ (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/แรกเกิด/ปฐมวัย (๒) วัยเรียน (๓) วัยรุ่น/นักศึกษา (๔) วัยแรงงาน และ (๕) วัยผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้าง ความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรมทั้งในด้านบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสม ถ่ายโอนงานให้ภาคส่วนอื่น เพิ่มประสิทธิภาพและผลิดภาพในการปฏิบัติราชการและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ พัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ และการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ ยกกระดับประสิทธิภาพการให้บริการ การให้บริการ online ผ่านทางเว็บไซต์ และโทรศัพท์มือถือ จัดทำฐานข้อมูลงานบริการที่มีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้โดยสะดวก

๔) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๔) เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี มุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. การเสริมความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ด้านความมั่นคง
๖. การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๕) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

ที่ผ่านมาประเทศไทยได้ร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ที่ ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ได้ตกลงร่วมกันให้เป็นวาระการพัฒนาของโลก ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ซึ่งถูกใช้มาเป็นเวลา ๑๕ ปี และสิ้นสุดลงในปี ๒๕๕๘ ปัจจุบันสหประชาชาติได้ประกาศเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) โดยเปลี่ยนจากรอบการคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนแบบ ๓ เสาหลัก มาสู่กรอบคิดใหม่ที่มองการพัฒนาเป็นมิติ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เพื่อลดข้อจำกัดของการส่งเสริมการพัฒนาแบบแยกส่วนที่ได้รับอิทธิพลจากรอบความคิดแบบเสาหลัก เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ ข้อ ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบ ทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการ และสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพ และส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของคนทุกเพศทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันให้การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและครอบคลุม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีการบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่จ่ายได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และครอบคลุม และการจ้างงานเต็มอัตรา และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างครอบคลุมและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ อย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของดินและฟื้นฟูสภาพดินและหยุดยั้งการสูญเสียดiversity ความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน
จัดให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับทุกคน และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและมีความครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟู
หุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีความเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์หม่อนไหม ดังนี้

**เป้าหมายที่ ๒ จัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุง
โภชนาการ และสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน** สอดคล้องกับเป้าประสงค์ในการเพิ่มผลิตภาพทาง
การเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกรแบบครอบครัว คน
เลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมงให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต
ความรู้ ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้าง งานนอกฟาร์ม อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม
ภายในปี ๒๕๗๓

๖) ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี มุ่งเน้นในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริม
จุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว โดยมีหลักการแนวคิดดังนี้

๑. เกษตรกรมีข้อมูลข่าวสารและความรู้ความสามารถทันสถานการณ์ พึ่งพาตนเอง
ได้ และสถาบันเกษตรกรเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนภาคเกษตร ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ
ศาสตร์พระราชา

๒. ตลาดนำกระบวนการผลิต และสินค้าเกษตรมีคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย
ภาคการเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยงานวิจัย เทคโนโลยี/นวัตกรรม สามารถประยุกต์กับองค์ความรู้และภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น

๓. พื้นที่เกษตรมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และปรับเปลี่ยนการผลิต
ให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรม อาทิ Agri-Map และ Application เป็นต้น
เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีเป้าประสงค์
ให้เกษตรกรหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง (รายได้ประชาชาติต่อหัวมากกว่า ๑๓,๐๐๐ เหรียญดอลลาร์
สหรัฐฯ หรือประมาณ ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน) เกษตรกรมีความสามารถในอาชีพของตนเอง (Smart Farmers)
สถาบันเกษตรกรมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Smart Agriculture Groups) สินค้าเกษตรมีคุณภาพ
มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด (Smart Agriculture Products) และพื้นที่เกษตรและภาค
การเกษตรมีศักยภาพ (Smart Area/Agriculture) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี

และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๑ สถานการณ์การผลิตหม่อนไหม

จากข้อมูลของกรมหม่อนไหม ปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกหม่อน ๔๕,๒๖๕ ไร่ ๓ งาน ๕๗ ตารางวา มีเกษตรกรหม่อนไหมที่ขึ้นทะเบียนตามระบบ TAMIS (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๐) จำนวน ๘๕,๐๙๗ ราย และพบว่า พื้นที่การผลิตไหมที่กระทบต่อรายนั้นเป็นการผลิตจำนวนมากเมื่อเทียบกับการผลิตไหมอุตสาหกรรม ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจาก เกษตรกรเหล่านั้นไม่ได้ประกอบอาชีพปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเป็นอาชีพหลัก ในด้านแนวโน้มของจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมนั้นมีแนวโน้มที่จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสาเหตุหลักมาจากการอพยพของแรงงานออกจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ สืบเนื่องจากค่าแรงขั้นต่ำที่มีค่าเพิ่มขึ้นและความไม่แน่นอนของภูมิอากาศ

ในระดับโลก ประเทศหลักๆ ที่ทำการผลิตไหมได้แก่ จีน อินเดีย อุซเบกิสถาน และ ไทย นอกจากนี้ยังมีประเทศอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ได้แก่ เคนยา บอตสวานา ไนจีเรีย แคมเบีย ซิมบับเว บังกลาเทศ โคลัมเบีย อียิปต์ เนปาล บัลกาเรีย ตุรกี อุกันดา มาเลเซีย โรมานี โปลิเวีย และอื่น ๆ การผลิตหม่อนไหมนั้นมีกระจายอยู่กว่า ๖๐ ประเทศในโลก ประเทศที่ทำการผลิตหม่อนไหมโดยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย ซึ่งคิดเป็น ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของการผลิตหม่อนและเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของการผลิตไหม กระบวนการผลิตหม่อนไหมใช้แรงงานจำนวนมาก (labor Intensive) โดยประเทศจีนมีแรงงานที่ทำการผลิตไหมประมาณ ๖๐ ล้านคน ประเทศอินเดียมีแรงงานที่ทำการผลิตไหมจำนวน ๗.๙ ล้านคน และประเทศไทยมีแรงงานไหมประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน ทำให้ประเทศจีนและอินเดียจัดได้ว่าเป็นประเทศผู้ผลิตไหมที่ใหญ่ที่สุดและอันดับสองของโลก อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ประเทศจีนมีแนวโน้มจะคงการผลิตไหมและจะลดการส่งออกไหม ทำให้แนวโน้มของการส่งออกไหมของจีนลดลง

๒.๒ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและการตลาดหม่อนไหม

สถานการณ์การนำเข้าเส้นไหม ผ้าไหม และผลิตภัณฑ์ไหม ในปี ๒๕๕๙ มีมูลค่านำเข้ารวมทั้งสิ้น ๘๖๓,๙๑๘,๔๕๕ บาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ การนำเข้าของเส้นไหม ผ้าไหม และผลิตภัณฑ์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๑๔๖,๙๓๕,๐๖๓ บาท คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐.๔๙ โดยเส้นไหมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔.๓๑ ผ้าไหมเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ ๑.๙๓ และผลิตภัณฑ์ไหมมีการนำเข้ามากขึ้นที่ร้อยละ ๑๘.๓๒

รายการนำเข้า	ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
รังไหมที่เหมาะสมกับการสาวไหม	๗,๖๕๕	๔,๗๒๑,๗๒๒	๗,๓๙๐	๔,๓๘๖,๙๓๖
ไหมดิบ (ยังไม่เข้าเกลียว)	๔,๖๔๗	๕,๓๙๕,๕๐๔	๒,๕๐๐	๒,๗๖๒,๙๒๔
เศษไหม	๒๒๒,๗๗๗	๗๐,๕๕๓,๔๗๓	๒๗๗,๐๓๖	๘๔,๕๕๓,๐๒๙
ด้ายไหม	๕๖,๑๔๒	๘๗,๗๙๑,๕๕๕	๘๒,๑๐๔	๑๓๔,๒๕๘,๒๔๒
ด้ายที่ปั่นจากเศษไหม	๖,๙๔๓	๙,๖๒๖,๓๕๓	๖,๕๑๑	๑๐,๐๒๐,๓๑๕
ด้ายไหมและด้ายที่ปั่นจากเศษไหม (ขายปลีก) รวมทั้งดักแด้ไหม	๓,๘๙๕	๒๐๙,๐๘๕	๓,๐๒๗	๓,๖๖๕,๖๘๕
รังไหม เส้นไหม (กก.)	๓๐๒,๐๕๙	๑๗๘,๒๙๗,๖๙๒	๓๗๘,๕๖๘	๒๓๙,๖๔๗,๑๓๑
ผ้าไหม (กก.)	๗๒,๘๒๓	๘๐,๐๐๖,๔๐๓	๔๑,๓๐๙	๘๑,๕๕๘,๖๔๙
สุท ของสตรีทำด้วยไหม	๑๑๔,๑๕๓	๓,๔๐๖,๐๐๑	๕๐,๘๘๙	๖,๒๐๔,๑๑๒
เครื่องแต่งตัวเป็นชุดของสตรีทำด้วยไหม	๗๓,๘๗๐	๕,๖๙๗,๐๗๘	๑๗๐,๓๔๒	๒๘,๒๖๑,๖๖๕
แจ็กเก็ต และเสื้อเบลเซอร์ของสตรีทำด้วยไหม	๑,๐๒๙,๔๘๗	๔๕,๐๑๕,๒๒๗	๑,๖๙๗,๖๗๐	๔๙,๖๗๓,๔๔๑
เสื้อ กระโปรงชุด ของสตรีทำด้วยไหม	๕๖,๙๓๕	๙๙,๒๘๓,๗๕๐	๑,๑๑๓,๙๗๓	๑๗๔,๕๖๖,๙๑๓
กระโปรงและกระโปรงกางเกง ของสตรีทำด้วยไหม	๑๘๔,๙๗๗	๒๒,๓๕๖,๙๗๕	๑๗๑,๐๖๗	๒๑,๙๕๗,๙๖๒
เสื้อเบลลาส์ เซ็ต และเซตเบลลาส์ ของสตรีทำด้วยไหมหรือเส้นไหม	๑๖๕,๘๒๐	๘๙,๙๙๙,๙๑๒	๒๑,๔๐๓	๘๒,๔๕๗,๔๖๒
ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอสีเหลี่ยม ผ้าพันคอ ผ้าโปร่งคลุมศีรษะ ผ้าคลุมหน้าและของที่คล้ายกัน ทำด้วยไหมหรือเศษไหม	๑๒๔,๐๗๓	๑๑๗,๑๗๙,๑๐๓	๑๐๑,๗๖๐	๑๑๒,๘๒๒,๕๓๔
อื่นๆ	๑๘๖,๐๖๓	๗๕,๗๔๑,๒๕๑	๑๑๙,๐๐๒	๖๖,๗๗๘,๕๘๖
ผลิตภัณฑ์ไหม (ชิ้น)	๑,๙๓๕,๓๗๘	๔๕๘,๖๗๙,๒๙๗	๓,๔๔๖,๑๐๖	๕๔๒,๗๒๒,๖๗๕
รวม		๗๑๖,๙๘๓,๓๙๒		๘๖๓,๙๑๘,๔๕๕

สถานการณ์การส่งออกเส้นไหม ผ้าไหม และผลิตภัณฑ์ไหม ในปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าส่งออกรวมทั้งสิ้น ๔๘๙,๓๓๘,๙๖๕ บาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ การส่งออกของเส้นไหม ผ้าไหม และผลิตภัณฑ์ มีมูลค่าลดลง ๙๗,๐๖๘,๕๖๘ บาท คิดเป็นลดลงร้อยละ ๑๖.๕๕ โดยส่งออกผ้าไหมลดลงที่ร้อยละ ๓๓.๒๖ และผลิตภัณฑ์ไหมมีการส่งออกลดลงร้อยละ ๑๕.๒๒

รายการส่งออก	ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
รังไหมที่เหมาะสมกับการสาวไหม	๓๗๕	๖๗๓,๙๖๖	๒๕๐	๔๔๖,๘๖๓
ไหมดิบ (ยังไม่เข้าเกลียว)			๑,๙๑๒	๑,๕๙๐,๐๒๐
เศษไหม	๖๐,๔๕๓	๕,๐๕๕,๖๑๓	๗,๐๑๔	๒,๔๔๗,๓๕๘
ด้ายไหม	๕,๕๓๔	๑๐,๕๒๕,๖๔๐	๑๐,๗๘๓	๒๑,๔๔๘,๖๘๙
ด้ายที่ปั่นจากเศษไหม	๗๐,๕๖๓	๘๐,๐๒๘,๖๓๖	๗๔,๒๐๙	๙๒,๓๖๒,๒๕๓
ด้ายไหมและด้ายที่ปั่นจากเศษไหม (ขายปลีก) รวมทั้งดักแด้ไหม	๔,๙๐๕	๘๓๕,๒๑๔	๗๔๑	๖๓๑,๔๘๐
รังไหม เส้นไหม (กก.)	๑๔๑,๘๓๐	๙๗,๑๑๙,๐๖๙	๙๔,๙๐๙	๑๑๘,๙๒๖,๖๖๓
ผ้าไหม (กก.)	๙๓,๑๒๑	๒๔๖,๑๐๗,๗๑๐	๔๘,๒๗๖	๑๖๔,๒๕๒,๖๔๒
สุท ของสตรีทำด้วยไหม	๕,๘๓๕	๑,๔๒๐,๑๖๕	๘,๖๕๖	๑,๒๙๒,๐๔๖
เครื่องแต่งตัวเป็นชุดของสตรีทำด้วยไหม	๒๘,๘๕๘	๔,๔๒๕,๔๘๐	๒๘๖,๔๖๑	๓๔,๓๑๗,๕๒๑
แจ็กเก็ต และเสื้อเบลเซอร์ของสตรีทำด้วยไหม	๒๖,๕๐๓	๕๘,๗๔๘,๘๘๗	๙,๒๕๙	๒,๕๘๘,๘๙๘
เสื้อ กระโปรงชุด ของสตรีทำด้วยไหม	๖๐,๓๗๘	๔๒,๒๘๐,๖๐๖	๙๔,๔๐๕	๒๙,๐๖๑,๗๓๙
กระโปรงและกระโปรงกางเกง ของสตรีทำด้วยไหม	๑๗๗,๓๙๖	๒๓,๓๑๓,๔๔๙	๔๙๓,๖๔๕	๓๗,๐๑๕,๐๐๐
เสื้อเบลลาส์ เซ็ต และเซ็ตเบลลาส์ ของสตรีทำด้วยไหมหรือเส้นไหม	๖๐๙,๔๘๘	๘๒,๖๔๐,๓๓๖	๑๙๕,๑๗๕	๕๘,๖๔๘,๕๒๑
ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอสีเหลี่ยม ผ้าพันคอ ผ้าโปรงคลุมศีรษะ ผ้าคลุมหน้าและของที่คล้ายกัน ทำด้วยไหมหรือเศษไหม	๗๘,๓๓๙	๑๖,๓๐๖,๓๑๘	๕๙,๗๑๙	๒๑,๐๓๘,๓๔๖
อื่นๆ	๒๘,๐๐๙	๑๔,๐๔๕,๕๑๓	๗๓,๙๐๘	๒๒,๑๙๗,๕๘๙
ผลิตภัณฑ์ไหม (ชิ้น)	๑,๐๑๔,๘๐๖	๒๔๓,๑๘๐,๗๕๔	๑,๒๒๑,๒๒๘	๒๐๖,๑๕๙,๖๖๐
รวม		๕๘๖,๔๐๗,๕๓๓		๔๘๙,๓๓๘,๙๖๕

ในปี ๒๕๕๙ ดุลการค้าหม่อนไหมเมื่อจำแนกเป็นสินค้าต้นน้ำ (รังไหมและเส้นไหม) สินค้ากลางน้ำ (ผ้าไหม) และสินค้าปลายน้ำ (ผลิตภัณฑ์ไหม) มีดุลการค้ารวมขาดดุล (-) ๓๗๔,๕๗๙,๔๙๐ บาท ขาดดุลมากกว่าปี ๒๕๕๘ อยู่ (-) ๒๔๔,๐๐๓,๖๓๑ บาท

๒.๓ สถานการณ์หม่อนไหมในต่างประเทศ

ปริมาณการผลิตเส้นไหมของโลกในปี ๒๕๕๘ มีปริมาณ ๒๐๒,๐๗๓ ตัน โดยประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นประเทศที่ผลิตเส้นไหมมากที่สุดในโลก เป็นปริมาณ ๑๗๐,๐๐๐ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๑๓ สำหรับประเทศไทยผลิตเส้นไหมเป็นอันดับที่ ๔ ของโลก ปริมาณการผลิตเท่ากับ ๖๙๘ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๕ มีแนวโน้มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา

ประเทศ	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ร้อยละ
จีน	๑๐๔,๐๐๐	๑๒๖,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๔๖,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๘๔.๑๓
อินเดีย	๒๓,๐๖๐	๒๓,๖๗๙	๒๖,๔๘๐	๒๘,๗๐๘	๒๘,๕๒๓	๑๔.๑๒
อุสเบกีสถาน	๙๔๐	๙๔๐	๙๘๐	๑,๑๐๐	๑,๒๐๐	๐.๕๙
ไทย	๖๕๕	๖๕๕	๖๘๐	๖๙๒	๖๙๘	๐.๓๕
บราซิล	๕๕๘	๖๑๔	๕๕๐	๕๖๐	๖๐๐	๐.๓๐
เวียดนาม	๕๐๐	๔๕๐	๔๗๕	๔๒๐	๔๕๐	๐.๒๒
เกาหลี	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๒๐	๓๕๐	๐.๑๗
อิหร่าน	๑๒๐	๑๒๓	๑๒๓	๑๑๐	๑๒๐	๐.๐๖
บังคลาเทศ	๓๘	๔๓	๔๓	๔๕	๔๔	๐.๐๒
ญี่ปุ่น	๒๒	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๐.๐๑
ตุรกี	๔๒	๒๒	๒๕	๓๒	๓๐	๐.๐๑
อื่น	๕๑	๕๕	๕๑	๔๑	๒๘	๐.๐๑
รวม	๑๓๐,๒๘๖	๑๕๒,๙๑๐	๑๕๙,๗๓๗	๑๗๘,๐๕๘	๒๐๒,๐๗๓	๑๐๐.๐๐

สถานการณ์การผลิตผ้าไหมไทยภายหลังประกาศเขตการค้าเสรีกับกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่า ไหมไทยยังไม่สามารถเข้าไปในตลาดอาเซียนได้เท่าที่ควร เพราะนอกจากอาเซียนเปิดเขตการค้าเสรีด้วยตนเองแล้ว อาเซียนยังมีความตกลงการค้าเสรีกับประเทศจีนและอินเดีย รวมทั้ง ไหมไทยมีราคาแพงเนื่องจากมีต้นทุนการผลิตที่สูง ราคาสินค้าไหมไทยจึงมีราคาสูงในตลาดอาเซียน ในความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน อาเซียน-อินเดีย ประเทศอาเซียนทุกประเทศ อนุญาตให้นำเข้าสินค้าไหมจากจีนและอินเดียได้โดยไม่มีภาษีเช่นเดียวกับสินค้าไหมจากไทย ตลาดจึงเปิดให้จีนและอินเดียเข้ามาทำการแข่งขัน ทำให้ยากต่อการเจาะตลาดอาเซียนของไหมไทย สำหรับตลาดในไทยถึงแม้สินค้าไหมจากอินเดียยังถูกไทยกำหนดให้มีภาษีอยู่ ผ้าไหมจีนและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าไหมจากจีนสามารถนำเข้าไทยได้โดยไม่มีภาษี ร้านค้านักท่องเที่ยวมักนำผ้าไหมจากจีน มาแอบอ้างขายเป็นผ้าไหมไทยเพราะจะได้กำไรมากกว่า ทำให้การนำเข้าต้องหันมาใช้วิถีลักลอบผ่านชายแดน เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มตัวเลขนำเข้าที่ปรากฏในฐานข้อมูลจากกรมศุลกากรจึงไม่สะท้อนภาพที่เป็นจริงเท่าที่ควร โดยเฉพาะในปัจจุบัน สาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายเข้าสู่ประเทศอุตสาหกรรมโดยลดบทบาทภาคการเกษตรลง รวมทั้งสินค้าด้านหม่อนไหม ซึ่งสามารถใช้เป็นดัชนีบ่งชี้ปริมาณการผลิตเส้นไหมที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดโลก ดังนั้น หากประเทศไทยมีการส่งเสริมและพัฒนาด้านหม่อนไหมอย่างเต็มที่ ลดต้นทุนการผลิต การสร้างคุณลักษณะพิเศษที่ทำให้เกิดความแตกต่าง และการคงอัตลักษณ์ในการเป็นไหมไทยโดยแท้ที่เป็นเส้นไหมไทยที่สาวด้วยมือ จะทำให้ไหมไทยสามารถเจาะตลาดอาเซียนได้

๓.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์ประเด็นปัญหาด้านหม่อนไหม

ด้านการผลิต

๑) พันธุ์ไหม การเลี้ยงไหมของกลุ่มเกษตรกรยังคงขาดพันธุ์ไหมที่ให้ผลผลิตดีและมีความเหมาะสมต่อสภาพการเลี้ยงในแต่ละฤดูกาลและในแต่ละภูมิภาค ส่งผลทำให้เกษตรกรมีความเสี่ยงสูง คือ เปอร์เซ็นต์การเลี้ยงรอดต่ำ เกษตรกรจึงนิยมที่จะเลี้ยงไหมเพื่อผลิตรังพร้อมรักษาพันธุ์เพื่อผลิตไปไหมไว้ใช้เอง

๒) พันธุ์หม่อน เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาการปลูกหม่อนโดยใช้พันธุ์แนะนำส่งเสริมจากราชการ เพื่อให้ได้ผลผลิตสูง แต่ยังมีเกษตรกรอีกส่วนหนึ่งในหลายๆ พื้นที่ ที่ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแปลงหม่อน ทำให้เกิดการชะลอการเลี้ยงไหมหรือเลิกเลี้ยงไหม

๓) องค์ความรู้ด้านหม่อนและไหม เกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ในการจัดการด้านการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม เช่น การจัดการผลิตใบหม่อนไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงไหมในแต่ละรุ่น การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยงไหมไม่เหมาะสมกับแผนการเลี้ยงไหม ไม่มีการจัดการป้องกันโรคหม่อนและไหม ตลอดจนไม่มีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่ถูกต้อง

๔) คุณภาพผลผลิตรังไหมเส้นไหม คุณภาพของผลผลิตยังขาดมาตรฐานเพื่อการยกระดับการผลิตให้แก่กลุ่มเกษตรกร โดยเฉพาะในส่วนของเส้นไหมที่สาวด้วยมือ กลุ่มเกษตรกรควรที่จะได้รับการพัฒนาและสนับสนุนในด้านเทคโนโลยีและอุปกรณ์พื้นฐานที่จำเป็น เพื่อเป็นการเรียนรู้และสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ในการจัดระบบการผลิตเพื่อมาตรฐานผลิตภัณท์จึงเป็นสิ่งที่ต้องนำไปสู่การแก้ไข

ด้านการแปรรูป

๑) รังไหม ปริมาณรังไหมที่ได้ในแต่ละรุ่นจะต้องมีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อการผลิตในแต่ละครั้ง เพื่อก่อให้เกิดความต่อเนื่องในกิจกรรมและสามารถทำได้ในเชิงธุรกิจ ซึ่งในปัจจุบันจะพบว่าในแต่ละปีผลผลิตรังไหมไม่เพียงพอต่อการป้อนส่งให้โรงงานสาวไหม ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในส่วนของโรงงานสาวไหมอุตสาหกรรม

๒) เส้นไหม โดยเฉพาะในส่วนของเส้นไหมไทยที่สาวด้วยมือ ซึ่งเป็นเส้นไหมที่ตลาดมีความต้องการสูง แต่การผลิตไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของตลาด เนื่องจากมาตรฐานของคุณภาพยังขาดความสม่ำเสมอ จึงทำให้เสียโอกาสในการสร้างโอกาสการแข่งขันในผลิตภัณท์ไหมไทยที่มีความต้องการ

๓) ผลิตภัณท์ไหม ผลิตภัณท์ไหมจะมีทั้งส่วนที่เป็นผ้าไหมและผลิตภัณท์พร้อมใช้ ในการผลิตระดับกลุ่มเกษตรกรยังคงประสบปัญหาในด้านการผลิตผลิตภัณท์ทั้งในด้านคุณภาพความคงทนของสีความสม่ำเสมอของเนื้อผ้า การออกแบบลวดลายผ้าไหม และรูปแบบผลิตภัณท์ให้มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ รวมทั้งการใช้สีสันทันทีเป็นไปตามกระแสความนิยม เทรนด์สีในแต่ละปีหรือฤดูกาล

รวมทั้งปัญหาการลดจำนวนลงของเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม และทอผ้า ซึ่งปัจจุบันเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ เนื่องจากเกษตรกรในวัยแรงงานหันไปประกอบอาชีพอื่น

๓.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมด้วย SWOT Analysis

การกำหนดนโยบายและการจัดทำยุทธศาสตร์นี้ได้นำข้อมูลที่เกิดจากการระดมความคิดเห็นจากนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยอาศัยการวิเคราะห์สถานการณ์ในอนาคตที่เป็นบริบทของสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก สำหรับปัจจัยภายในเป็นปัจจัยที่หน่วยงานสามารถควบคุมหรือจัดการได้ ซึ่งมักเป็นปัจจัยทางการบริหารต่างๆ เช่น บุคลากร กระบวนการบริหาร โครงสร้างของหน่วยงาน เป็นต้น จากนั้นกำหนดประเด็นสำคัญเชิงยุทธศาสตร์เป็นจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weakness) เพื่อนำไปวิเคราะห์จัดทำยุทธศาสตร์ต่อไป ในขณะเดียวกันการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกเป็นการพิจารณาปัจจัยที่หน่วยงานควบคุมไม่ได้ ได้แก่ ปัจจัยทางสังคม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจในภาพกว้าง สถานการณ์ระหว่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ทำโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) ซึ่งเมื่อประกอบกรวิเคราะห์ทั้งภายในและภายนอก จะเป็นการวิเคราะห์แบบ SWOT Analysis

๓.๒.๑ จุดแข็ง (Strengths)

- ๑) โครงสร้างองค์กรเป็นนิติบุคคลที่บริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จ
- ๒) เป็นหน่วยงานราชการที่บริหารจัดการพันธุ์หม่อนพันธุ์ใหม่ให้เกษตรกรเพียงหน่วยงานเดียว ทำให้กำหนดกรอบเป้าหมายได้ตรงตามความต้องการของเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ๓) มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย (ตรานกยูงพระราชทาน) เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงกระบวนการผลิตผ้าไหมได้มาตรฐาน
- ๔) มีนักวิชาการอาวุโสที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานสูง
- ๕) บุคลากรหม่อนไหมมีความเคารพในอาวุโสให้เกียรติซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน
- ๖) บุคลากรอยู่ในช่วงวัยที่สามารถพัฒนาองค์ความรู้ให้ก้าวหน้าได้
- ๗) มีหน่วยงานที่สามารถปฏิบัติงานอนุรักษ์ วิจัย และส่งเสริม ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค
- ๘) กรมหม่อนไหมมีนโยบายในการส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ พัฒนาทายาทหม่อนไหม และยกย่องเกษตรกรให้เกิดความภาคภูมิใจ และดำรงอาชีพหม่อนไหมให้คงอยู่กับประเทศไทย
- ๙) ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญในผลสัมฤทธิ์ของงานทั้งงานนโยบายและงานตามภารกิจของหน่วยงาน
- ๑๐) มีการกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ในด้านงานวิจัย และด้านบุคลากร
- ๑๑) งานในภารกิจของกรมหม่อนไหมสามารถตอบสนองยุทธศาสตร์และนโยบายทั้งในระดับชาติและระดับกระทรวงได้อย่างชัดเจน

๓.๒.๒ จุดอ่อน (Weakness)

- ๑) การจัดทำข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรหม่อนไหมยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ยังขาดรายละเอียดเพื่อใช้ในการจำแนกและวิเคราะห์ข้อมูล
- ๒) การจัดทำข้อมูลพื้นฐานทั้งด้านการผลิตและการตลาดยังไม่เป็นปัจจุบัน

- ๓) โครงการ และ/หรือ ระบบงาน เครื่องมือ/อุปกรณ์ ที่พัฒนาขึ้นบางส่วนยังไม่ถูกขับเคลื่อนให้มีการดำเนินงานต่อเนื่อง และเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกร
- ๕) ความร่วมมือที่มีการทำความตกลงไว้กับหน่วยงานต่างๆ ยังขาดการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง
- ๖) ยังไม่มีการจัดทำแผนการผลิตและการตลาดหม่อนไหมแบบครบวงจร รวมทั้ง ขาดความต่อเนื่องในการจัดทำยุทธศาสตร์สินค้าหม่อนไหม
- ๗) ยังไม่มีแผนการพัฒนาทักษะเฉพาะด้านที่ชัดเจนในการสร้างบุคลากรด้านหม่อนไหมที่มาทดแทนผู้เกษียณอายุราชการ
- ๘) ความเชื่อมโยงระบบการทำงานระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยังไม่ชัดเจน
- ๙) ขาดการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภายในกรม และบูรณาการระหว่างงานนโยบายและงานตามภารกิจ
- ๑๐) เครื่องมือและอุปกรณ์ในหน่วยงานส่วนภูมิภาคไม่เพียงพอ
- ๑๑) บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนยุทธศาสตร์ และการเชื่อมโยงตัวชี้วัดสู่ระดับต่างๆ
- ๑๒) การจัดการความรู้ภายในหน่วยงาน การถ่ายทอดความรู้จากบุคลากรรุ่นเก่า ไปยังรุ่นใหม่ (Coaching) ยังไม่มีความต่อเนื่อง

๓.๒.๓ โอกาส (Opportunity)

- ๑) รัฐบาลมีนโยบายการพัฒนาในระดับภาคของประเทศ ซึ่งเอื้อต่อการดำเนินงานด้านหม่อนไหมในภูมิภาคที่หม่อนไหมเป็นสินค้าเศรษฐกิจ
- ๒) ประเทศไทยเป็น Lead Country ใน Sericulture Working Group ในภูมิภาคอาเซียน
- ๓) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการเสนอแผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพภาคเกษตรต่อรัฐบาล ซึ่งครอบคลุมการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ จึงเป็นโอกาสที่ดีในการเสนอแผนงาน/โครงการและงบประมาณของกรมหม่อนไหมภายใต้แผนงานบูรณาการนี้
- ๔) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีนโยบายที่ชัดเจนในด้านการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ซึ่งตรงกับทิศทางของหน่วยงานในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าหม่อนไหม
- ๕) มีเครือข่ายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่พร้อมร่วมดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาด้านหม่อนไหม
- ๖) การปฏิบัติงานในลักษณะงานด้านหม่อนไหม สามารถพัฒนาโดยใช้การเรียนรู้แบบ On the Job Training คือ การฝึกอบรมในขณะที่ปฏิบัติงาน เป็นเครื่องมือการพัฒนาบุคลากรด้วยการฝึกปฏิบัติจริงจากสถานที่จริงได้
- ๗) รัฐบาลมีนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้สินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมได้รับการพัฒนาและส่งเสริมในเชิงการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรหม่อนไหม
- ๘) เกษตรกรหม่อนไหมมีความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มเพื่อการผลิตสินค้ามากขึ้น มีแหล่งเรียนรู้และฝึกทักษะในชุมชน

๓.๒.๔ ภัยคุกคาม (Treat)

- ๑) มีการลักลอบนำเข้าเส้นไหมที่ไม่ได้คุณภาพเข้ามาภายในประเทศ ทำให้เสียภาพลักษณ์ของไหมไทย และเกิดผลเสียหายต่อกลไกตลาด
- ๒) สินค้าหม่อนไหมมีลักษณะเฉพาะที่ทำให้ยากต่อการนำเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีเครื่องมือที่ทันสมัยไปใช้ในกระบวนการผลิต ซึ่งอาจไม่คุ้มค่าในการลงทุน
- ๓) เกษตรกรด้านหม่อนไหมส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ซึ่งยังขาดการผลักดันในการสืบทอดอาชีพด้านหม่อนไหม ทำให้มีแนวโน้มของเกษตรกรหม่อนไหมลดลงอย่างต่อเนื่อง
- ๔) การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศของโลก ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตและคุณภาพของผลผลิต
- ๕) รัฐบาลให้ความสำคัญกับแผนงานบูรณาการและงานตามนโยบายเป็นหลักทำให้การบริหารจัดการงานตามภารกิจพื้นฐานของหน่วยงานถูกลดบทบาทลง
- ๖) ต้นทุนการผลิตด้านหม่อนไหมยังมีแนวโน้มสูงจากปัจจัยด้านแรงงานและราคาปัจจัยการผลิตต่างๆ ทำให้ราคาสินค้าหม่อนไหมมีราคาสูง เป็นอุปสรรคในการเจาะตลาดในต่างประเทศ
- ๗) ความแตกต่างทางด้านกลไกราคายังไม่ชัดเจนในสินค้าหม่อนไหมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานกับสินค้าทั่วไป และสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้
- ๘) เกษตรกรรายย่อยยังขาดการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อประกอบอาชีพ

การปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเป็นผลิตผลทางการเกษตรขั้นต้นที่นำไปสู่สินค้าแปรรูปและนวัตกรรมในหลายรูปแบบ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับเอกลักษณ์ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบวิถีชาวไทย อันจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์ คุ้มครอง สืบทอด และจรรโลงให้คงอยู่กับสังคมไทย รวมทั้งต้องส่งเสริมให้สังคมให้เห็นคุณค่าและห่วงแหนสิ่งที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนต้องมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดนวัตกรรมและการแปรรูปจากผลผลิตเกษตรกรรมขั้นต้นไปสู่สินค้าตามความต้องการของตลาดอย่างมีมาตรฐานคุณภาพและปลอดภัย ซึ่งจะเป็นการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์หม่อนและไหมให้แพร่หลายทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์หม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ นี้ได้พิจารณาให้ความสำคัญต่อความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และภารกิจของกรมหม่อนไหม รวมทั้งให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคมไทยในช่วงที่ผ่านมา เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง ในบทนี้จะกล่าวถึงสถานการณ์ในภาพรวมของหม่อนไหม ทั้งในด้านการผลิตและการตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔.๑ วิสัยทัศน์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี

"เกษตรกรรมหม่อนไหมมั่นคง ผลิตภัณฑ์หม่อนไหมยั่งยืนสู่สากล"

๔.๒ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ มุ่งเน้นการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรมหม่อนไหมให้มีศักยภาพโดยใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญา สร้างมูลค่าเพิ่ม
- ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๙ ยกระดับการบริหารจัดการด้านหม่อนไหมของไทย ให้เป็นศูนย์กลางด้านหม่อนไหม และสร้างมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับในอาเซียน
- ปี ๒๕๗๐-๒๕๗๔ ผลักดันให้สินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านหม่อนไหมยกระดับสู่การเป็นสินค้าและผลิตภัณฑ์เศรษฐกิจสำคัญของประเทศ
- ปี ๒๕๗๕-๒๕๗๙ รักษาสมดุลทั้งการบริหารจัดการผลผลิตและผลิตภัณฑ์การตลาดด้านหม่อนไหม และรักษาเกษตรกรที่สืบสานอาชีพด้านหม่อนไหมให้คงอยู่

๔.๓ พันธกิจกรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี

- ๑) ส่งเสริมอาชีพปลูกหม่อนเลี้ยงไหมให้กับเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- ๒) เพิ่มศักยภาพการผลิตของเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการ
- ๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านหม่อนไหม
- ๔) ส่งเสริมการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศให้กับผลิตภัณฑ์หม่อนและไหม
- ๕) บูรณาการกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้หม่อนและไหมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรด้านหม่อนไหม

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อให้เกษตรกรหม่อนไหมมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ มีรายได้ที่มั่นคงต่อเนื่อง
- ๒) พัฒนาให้กลุ่มเกษตรกรหม่อนไหมเป็นสถาบันเกษตรกรที่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) เกิดเครือข่ายผู้ประกอบการอาชีพหม่อนไหม ทั้งภาคการผลิตและภาคธุรกิจ
- ๔) เพื่อให้เกษตรกรหม่อนไหมสามารถพัฒนาเข้าสู่การผลิตในยุค Thailand ๔.๐ ได้

เป้าหมายในปี ๒๕๗๙

- ๑) เกษตรกรหม่อนไหมมีรายขั้นต่ำ ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี
- ๒) เกิดสถาบันเกษตรกรหม่อนไหม ร้อยละ ๘๐
- ๓) ร้อยละของเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer ร้อยละ ๘๐

ตัวชี้วัด

- ๑) รายได้ของเกษตรกรหม่อนไหม
- ๒) จำนวนสถาบันเกษตรกรหม่อนไหม
- ๓) จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer / Young Smart Farmer

กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ

แนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง

๑. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพให้กับเกษตรกรหม่อนไหมสู่การเป็น Smart Farmer อย่างมืออาชีพ ด้วยการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจและการตลาด ควบคุมมือไปกับการสร้างจิตสำนึกในการมีจิตอาสาและการเสียสละ
๒. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ด้านหม่อนไหม เพื่อเป็นทายาทในการสืบทอดอาชีพด้านหม่อนไหม (Young Smart Farmer)
๓. พัฒนาศักยภาพของเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ เพื่อเข้าสู่ Thailand ๔.๐ โดยเน้นองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยด้านการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และสารสนเทศ สนับสนุนด้านการผลิตและการตลาดหม่อนไหม ผ่านศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (หม่อนไหม) และศูนย์เครือข่าย
๔. เพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารและข้อมูลทางวิชาการให้กับเกษตรกรหม่อนไหม

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่และพัฒนาสู่การเป็นสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่ม ทั้งการรวมกลุ่มด้านการผลิตและการตลาด รวมทั้ง การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาสินค้าหม่อนไหมเข้าสู่มาตรฐาน

๒. พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมของกลุ่มเกษตรกรให้มีเอกลักษณ์และตรงตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ อาทิ สถาบันการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน เพื่อร่วมมือกันพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหม

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ สร้างความภูมิใจและมั่นคงในการประกอบอาชีพหม่อนไหมด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ในพื้นที่โครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ ให้มีการประกอบอาชีพด้านหม่อนไหมอย่างเหมาะสม ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละโครงการ

๒. ส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมให้กับผู้ด้อยโอกาสและเยาวชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการสร้างจิตสำนึกในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการประกอบอาชีพด้านหม่อนไหม พึ่งพาตนเองได้

๓. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน โดยดำเนินกิจกรรมการผลิตในรูปแบบที่เหมาะสม อาทิ การดำเนินการในรูปแบบของเกษตรทฤษฎีใหม่ ที่เน้นความมั่นคงด้านอาหารและรายได้ของเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าหม่อนไหมตลอดโซ่อุปทาน

วัตถุประสงค์

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านหม่อนไหมอย่างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน
- ๒) เพื่อให้สินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมมีคุณภาพและได้มาตรฐานทั้งกระบวนการตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง
- ๓) เกิดการบริหารจัดการสินค้าหม่อนไหมแบบครบวงจร

เป้าหมายในปี ๒๕๗๙

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์หม่อนไหมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕
- ๒) สินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมมีคุณภาพมาตรฐาน ร้อยละ ๑๐๐
- ๓) เกิดการบริหารจัดการการผลิตสินค้าหม่อนไหมในรูปแบบแปลงใหญ่ จำนวน ๘๐ แปลง

ตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์หม่อนไหม
- ๒) จำนวนสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
- ๓) จำนวนแปลงใหญ่ด้านหม่อนไหมที่ได้รับการรับรองและได้มาตรฐาน GAP

กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาระบบการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้ได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง

๑. กำหนดมาตรฐานหม่อนไหมด้านสินค้าและผลิตภัณฑ์ ทั้งมาตรฐานบังคับและมาตรฐานทั่วไป และผลักดันให้เป็นมาตรฐานในระดับอาเซียน
๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน ส่งเสริมการขึ้นทะเบียนการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications : GI) รวมทั้ง ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการผลิตผ้าไหมตราสัญลักษณ์พระราชทาน เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าและสร้างโอกาสในการแข่งขัน
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจรับรองมาตรฐานหม่อนไหม โดยนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาและสร้างระบบควบคุมมาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค ทั้งมาตรฐานตราสัญลักษณ์พระราชทาน และมาตรฐานอื่น
๔. ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ในเรื่องมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหม เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน สร้างความแตกต่างระหว่างสินค้าทั่วไปและสินค้าที่ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านหม่อนไหมอย่างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน

แนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง

๑. พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตหม่อนไหม และถ่ายทอดให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร รวมทั้ง ส่งเสริมการวางแผนการผลิตสินค้าหม่อนไหมที่เหมาะสมให้กับเกษตรกร เพื่อลดความเสี่ยงในเรื่องปริมาณและราคาผลผลิต

๒. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าหม่อนไหม การรวมกลุ่มผลิตในรูปแบบแปลงใหญ่ การบริหารจัดการหลังการเก็บเกี่ยวและโลจิสติกส์ เพื่อลดต้นทุน พัฒนาและควบคุมคุณภาพ และยกระดับมาตรฐานสินค้าหม่อนไหม และลดการสูญเสียของผลผลิตหม่อนไหม

๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตพันธุ์และส่งเสริมพันธุ์หม่อน พันธุ์ไหม ที่มีคุณภาพ ให้กับเกษตรกร

๔. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการพัฒนาศักยภาพกระบวนการแปรรูปสินค้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านหม่อนไหม ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าที่มีมูลค่าตรงตามความต้องการของตลาด การใช้นวัตกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแปรรูปเพื่อสร้างความคงทนและประโยชน์ในการใช้สอย การออกแบบพัฒนาลวดลายและบรรจุภัณฑ์ให้มีเอกลักษณ์โดดเด่น การเพิ่มเรื่องราวแหล่งกำเนิดสินค้าหม่อนไหม

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ สร้างศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายผลผลิตในชุมชนและการส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าหม่อนไหม

แนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง

๑. สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนผลผลิตและปัจจัยการผลิตในชุมชน รวมทั้ง สร้างจุดกระจายสินค้าหม่อนไหม เนื่องจากการกระจายสินค้าเป็นตัวแปรหลักของแนวความคิด การตลาด เนื่องจากการกระจายสินค้ามีส่วนในการลดต้นทุนและเพิ่มความพอใจแก่ลูกค้า ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่า (มูลค่าส่วนเพิ่มในสินค้า)

๒. สร้างโอกาสทางการตลาด และเชื่อมโยงสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมทั้งในประเทศและต่างประเทศ การสร้างโอกาสในการเจรจาธุรกิจ ระหว่างผู้ผลิตกับผู้ประกอบการ เพิ่มมูลค่าด้วยเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) เช่น การซื้อขายผ่านระบบออนไลน์ การตรวจสอบย้อนกลับด้วย QR Code เป็นต้น

๓. เพิ่มปริมาณการใช้สินค้าหม่อนไหมภายในประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านหม่อนไหม โดยใช้ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ และ/หรือพื้นที่ของเกษตรกรหม่อนไหมที่มีความพร้อมและเหมาะสมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านหม่อนไหม

๔. การสร้างความร่วมมือด้านหม่อนไหมระหว่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือตั้งแต่กระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด ทั้งในระดับภูมิภาค และประเทศคู่ค้าต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการพัฒนาด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

วัตถุประสงค์

- ๑) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านหม่อนไหม
- ๒) ผลักดันให้นำผลงานวิจัยด้านหม่อนไหม ไปใช้ประโยชน์ต่อเกษตรกรได้จริงและทั่วถึง
- ๓) เพื่อให้การบริหารจัดการด้านหม่อนไหมในมิติต่างๆ สามารถรองรับการพัฒนาในยุค Thailand ๔.๐

เป้าหมายในปี ๒๕๗๙

- ๑) สัดส่วนงบประมาณด้านงานวิจัยต่องบประมาณของหน่วยงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๒) ผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐
- ๓) เกษตรกรและผู้ใช้บริการด้านหม่อนไหมสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบสารสนเทศ ร้อยละ ๑๐๐

ตัวชี้วัด

- ๑) งบประมาณด้านงานวิจัยหม่อนไหม
- ๒) จำนวนผลงานวิจัยด้านหม่อนไหมที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
- ๓) จำนวนเกษตรกรและผู้ใช้บริการด้านหม่อนไหมที่สามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบสารสนเทศ

กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม

แนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม ตั้งแต่กระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพผลิต การเพิ่มมูลค่าสินค้าหม่อนไหม และการสร้างคุณค่าสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหม ทั้งในระดับชุมชนและระดับสากล รวมทั้ง การสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ การวิจัยเพื่อสร้างและสะสมองค์ความรู้
๒. สร้างนักวิจัยด้านหม่อนไหมรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยมืออาชีพ โดยสนับสนุนทุนวิจัย เพิ่มช่องทางการพัฒนาความรู้ การฝึกอบรมเพื่อการวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการทำวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านหม่อนไหม
๓. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน ห้องปฏิบัติการงานวิจัยและพัฒนาด้านหม่อนไหม
๔. สนับสนุนงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์หม่อน พันธุ์ใหม่ ให้มีคุณสมบัติตามความต้องการ เช่น ให้ผลผลิตสูง ทนทานต่อสภาพแวดล้อม ตลอดจนให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยด้านการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีผลกระทบต่อการผลิตและการบริหารจัดการด้านหม่อนไหม

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ พลักดันการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์กับเกษตรกรและชุมชนที่ประกอบอาชีพ หม่อนไหม

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. สร้างช่องทางการรับรู้และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนผลงานวิจัย และองค์ความรู้ด้านหม่อนไหมที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ สร้างเป็นกิจกรรมหรือฐานการเรียนรู้ด้านหม่อนไหมภายในแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน อาทิ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ด้านหม่อนไหม) และศูนย์เครือข่าย เพื่อให้เกษตรกรและผู้สนใจทั่วไปเข้ามาศึกษาและนำผลงานไปใช้ประโยชน์ รวมทั้ง การจัดเสวนา และประชุมวิชาการต่างๆ

๒. สนับสนุนการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหมมาใช้ในกระบวนการส่งเสริมการผลิตเพื่อลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมคุณภาพผลผลิต และเกิดเป็นจุดเริ่มต้นของ Smart Farming

๓. สนับสนุนการสร้างร่วมมือกับชุมชน เกษตรกร และผู้ประกอบการด้านหม่อนไหมในการร่วมกันทำการวิจัยเพื่อตอบโจทย์ในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเชื่อมโยงข้อมูลด้านหม่อนไหม

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรและการให้บริการด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อรองรับการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงาน

๒. ขับเคลื่อนการผลิตและการตลาดหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านหม่อนไหมให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล รวมทั้ง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการด้านหม่อนไหมตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๓. สร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านหม่อนไหม โดยพิจารณาตามเป้าหมายของผู้รับบริการทั้งเกษตรกร ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านหม่อนไหม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ คุ้มครอง และการบริหารจัดการหม่อนไหมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อให้ทรัพยากรพันธุกรรมหม่อนไหมและวัสดุย้อมสีได้คงอยู่ และเกิดการพัฒนานำมาใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางพันธุกรรม
- ๒) เกิดการสืบสานภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมด้านหม่อนไหม
- ๓) เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรด้านหม่อนไหมและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมายในปี ๒๕๗๙

- ๑) เกิดฐานข้อมูลการอนุรักษ์พันธุกรรมและภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมด้านหม่อนไหมของประเทศ
- ๒) เกิดพื้นที่การผลิตหม่อนไหมอินทรีย์ ร้อยละ ๘๐
- ๓) มีกฎหมายในการคุ้มครองพันธุ์ และเชื้อพันธุกรรม ด้านหม่อนไหม

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมที่ได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) ความสำเร็จของการเกิดฐานข้อมูลการอนุรักษ์พันธุกรรมและภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมด้านหม่อนไหม
- ๓) จำนวนกฎหมายในการคุ้มครองพันธุ์และเชื้อพันธุกรรมด้านหม่อนไหม

กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ อนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์ และเชื้อพันธุกรรม

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. อนุรักษ์พันธุ์ เชื้อพันธุกรรม และชนิดของหม่อนไหม และวัสดุย้อมสี มุ่งเน้นสำรวจรวบรวม จัดระบบ และรักษาไว้ทั้งในแหล่งอนุรักษ์และในชุมชน อาทิ จัดทำธนาคารเชื้อพันธุกรรม และศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมหม่อนไหมและไม้ย้อมสี ตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงพันธุ์ และการสำรองพันธุ์
๒. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางพันธุกรรมอย่างถูกต้อง เพื่อเป็นการป้องกันการสูญเสียและเสียดสีสิทธิ์การคุ้มครอง โดยถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรและบุคลากรด้านหม่อนไหม ทั้งวิธีการอนุรักษ์ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ และการนำทรัพยากรไปใช้ประโยชน์
๓. สร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรและเยาวชนเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์พันธุกรรมด้านหม่อนไหม

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ อุดรภัยภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. การถอดองค์ความรู้และรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาด้านหม่อนไหมของไทย จากปราชญ์ท้องถิ่น และเกษตรกรต้นแบบด้านหม่อนไหม พร้อมทั้ง ประกาศเกียรติคุณผู้เป็นเจ้าของภูมิปัญญา
๒. ปลุกจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นตระหนักถึงการอนุรักษ์คุณค่าและความสำคัญของภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม ส่งเสริมกิจกรรม โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการสืบสานและพัฒนาภูมิปัญญาของชุมชนต่างๆ เพื่อจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาด้านหม่อนไหมอย่างต่อเนื่อง
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาด้านหม่อนไหมอย่างกว้างขวาง ด้วยสื่อและวิธีการต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมที่มีการบริหารจัดการอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. ส่งเสริมระบบการผลิตหม่อนไหมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ การผลิตหม่อนไหมอินทรีย์ ระบบการจัดการโรงเลี้ยงไหมที่เหมาะสม
๒. สร้างความตระหนักให้กับเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินกิจกรรมการผลิตด้านหม่อนไหมด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม พร้อมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านวิชาการให้กับเกษตรกร
๓. ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตหม่อนไหมกลับมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และลดปริมาณของเหลือจากกระบวนการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรด้านหม่อนไหม

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานด้านกระบวนการทำงานและด้านบุคลากรให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รองรับการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐
- ๒) กฎหมาย กฎระเบียบมีความทันสมัย ถูกต้อง และสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลา

เป้าหมายในปี ๒๕๗๙

- ๑) บุคลากรด้านหม่อนไหม ร้อยละ ๘๐ ได้รับการพัฒนาแบบมืออาชีพ
- ๒) มีการพัฒนาหรือปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ด้านหม่อนไหม จำนวน ๓ เรื่อง
- ๓) มีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย ๔ กระบวนงานต่อปี

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนบุคลากรด้านหม่อนไหมที่ได้รับการพัฒนาแบบมืออาชีพ
- ๒) จำนวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่ได้รับการพัฒนาและทบทวนปรับปรุง
- ๓) ความสำเร็จในการปรับโครงสร้างองค์กร ตามที่สำนักงาน กพร. และกระทรวง กำหนด
- ๔) จำนวนกระบวนการที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การพัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมรองรับการพัฒนาประเทศไทย 4.0

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรด้านหม่อนไหมให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามลักษณะของแต่ละสายงาน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะที่ใช้ทักษะในการปฏิบัติงานทั้งงานผลิตพันธุ์ งานปลูกหม่อนเลี้ยงไหม เป็นต้น
๒. พัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมให้เป็นมืออาชีพ (Smart Officer และ Smart Researcher) โดยการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ ทักษะ สมรรถนะ ความเชี่ยวชาญในด้านหม่อนไหมและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งของกรมหม่อนไหมและหน่วยงานภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มุ่งเน้นพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ และพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานเฉพาะด้าน สำหรับบุคลากรที่ทำงานด้านส่งเสริมเกษตรกรในพื้นที่ให้มีการพัฒนาทักษะด้านการถ่ายทอดความรู้ ควบคู่กับการพัฒนาสู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง การปลูกจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม และสร้างวินัยในการปฏิบัติงาน
๓. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาบุคลากร จัดทำแผนการสร้างบุคลากรด้านหม่อนไหม เพื่อทดแทนบุคลากรที่จะเกษียณอายุราชการในแต่ละช่วงเวลา

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ การปรับปรุงโครงสร้างและการพัฒนากระบวนการทำงานของกรมหม่อนไหม

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

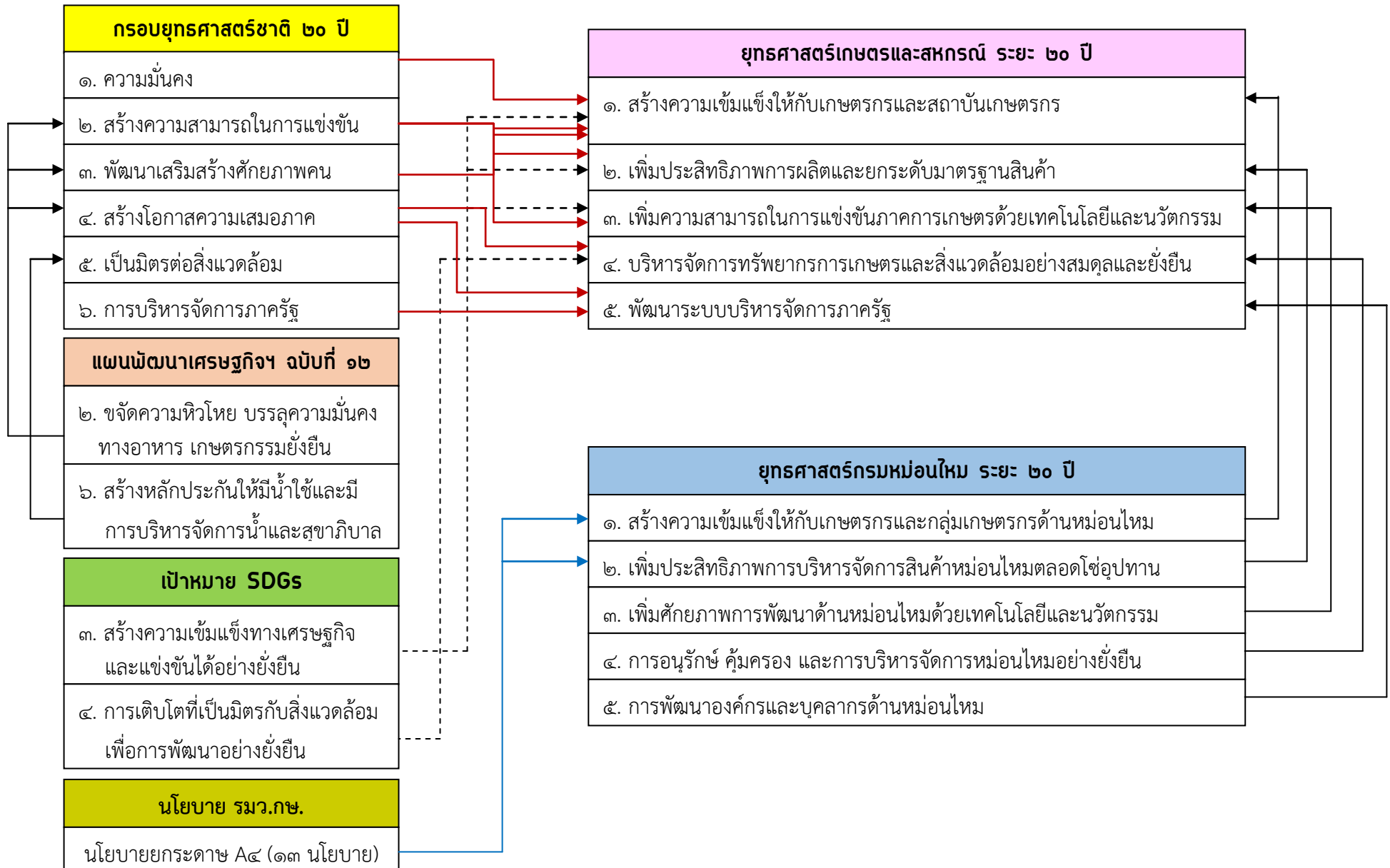
๑. ปรับปรุงโครงสร้างของกรมหม่อนไหมให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลา
๒. ปรับปรุงกระบวนการงานที่ซ้ำซ้อน โดยมุ่งเน้นการเชื่อมโยงกระบวนการทำงานระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก มีระบบการควบคุมภายในให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
๓. กำหนดและพัฒนาองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้แต่ละหน่วยงานในส่วนภูมิภาค
๔. สร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่บุคลากรหม่อนไหม มีการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Carrier Path) ที่ชัดเจน

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ การพัฒนาและทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องด้านหม่อนไหม

แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง

๑. พัฒนาและผลักดันกฎหมายใหม่ด้านหม่อนไหม อาทิ การคุ้มครองพันธุ์หม่อนพันธุ์ใหม่ ให้สามารถคุ้มครองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นธรรม
๒. ทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ เดิมให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในช่วงเวลานั้นๆ และเป็นไปตามหลักสากลและกติกาโลก โดยปรับปรุงและแก้ไขกฎ ระเบียบที่เป็นอุปสรรคทางด้านการค้าสินค้าหม่อนไหมทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง
๓. สร้างการรับรู้และความตระหนักให้กับผู้เกี่ยวข้องในการใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ด้านหม่อนไหม เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ อย่างเคร่งครัด

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และเป้าหมาย SDGs
ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี กับยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี

แนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัด และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			
		ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐-๒๕๗๔	ปี ๒๕๗๕-๒๕๗๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรด้านหม่อนไหม					
๑. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพให้กับเกษตรกรหม่อนไหมสู่การเป็น Smart Farmer อย่างมืออาชีพ	๑) รายได้ของเกษตรกรหม่อนไหม	๖๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี	รายได้ขั้นต่ำ ๑๘๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี	รายได้ขั้นต่ำ ๒๔๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี	รายได้ขั้นต่ำ ๓๘๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี
๒. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ด้านหม่อนไหม (Young Smart Farmer)	๒) จำนวนเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer	ร้อยละ ๑๐ ของเกษตรกรหม่อนไหม	ร้อยละ ๔๐ ของเกษตรกรหม่อนไหม	ร้อยละ ๖๐ ของเกษตรกรหม่อนไหม	ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรหม่อนไหม
๓. พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ เพื่อเข้าสู่ Thailand ๔.๐	๓) จำนวน Young Smart Farmer และทายาทหม่อนไหม	๒,๓๘๐ ราย	๓,๘๘๐ ราย	๕,๘๘๐ ราย	๗,๘๘๐ ราย
๔. เพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารและข้อมูลทางวิชาการให้กับเกษตรกรหม่อนไหม	ได้รับการพัฒนา				
๕. ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่ม ทั้งการรวมกลุ่มด้านการผลิตและการตลาด	๔) จำนวนสถาบันเกษตรกรหม่อนไหม	๕๐ กลุ่ม	ร้อยละ ๔๐ ของกลุ่มเกษตรกร	ร้อยละ ๖๐ ของกลุ่มเกษตรกร	ร้อยละ ๘๐ ของกลุ่มเกษตรกร
๖. พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมของกลุ่มเกษตรกรให้มีเอกลักษณ์ตามความต้องการของตลาด					
๗. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ					
๘. พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรหม่อนไหมในพื้นที่โครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ					
๙. ส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมให้กับผู้ด้อยโอกาสและเยาวชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
๑๐. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน					

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			
		ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐-๒๕๗๔	ปี ๒๕๗๕-๒๕๗๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าหม่อนไหมตลอดโซ่อุปทาน					
<p>๑. กำหนดมาตรฐานหม่อนไหมด้านสินค้าและผลิตภัณฑ์</p> <p>๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน</p> <p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจรับรองมาตรฐานหม่อนไหม</p> <p>๔. ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ในเรื่องมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหม</p> <p>๕. พัฒนางองค์ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตหม่อนไหม และถ่ายทอดให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๖. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าหม่อนไหม</p> <p>๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตพันธุ์และส่งเสริมพันธุ์หม่อน พันธุ์ใหม่</p> <p>๘. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการพัฒนาศักยภาพกระบวนการแปรรูปสินค้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านหม่อนไหม</p> <p>๙. สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนผลผลิตและปัจจัยการผลิตในชุมชน</p>	<p>๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์หม่อนไหม</p> <p>๒) จำนวนสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน</p> <p>๓) จำนวนแปลงใหญ่ด้านหม่อนไหมที่ได้รับการรับรองและได้มาตรฐาน GAP</p>	<p>เกิดพื้นที่หม่อนไหมอุตสาหกรรม ๒,๐๐๐ ไร่ /หม่อนไหมหัตถกรรม ๑,๐๐๐ ราย</p> <p>ร้อยละ ๒๐</p> <p>๑๖ แปลง</p>	<p>เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปี ๒๕๖๔</p> <p>ร้อยละ ๔๐</p> <p>๔๐ แปลง</p>	<p>เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปี ๒๕๖๙</p> <p>ร้อยละ ๖๐</p> <p>๖๐ แปลง</p>	<p>เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปี ๒๕๗๔</p> <p>ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๘๐ แปลง</p>

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			
		ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐-๒๕๗๔	ปี ๒๕๗๕-๒๕๗๙
<p>๑๐. สร้างโอกาสทางการตลาด และเชื่อมโยงสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๑๑. เพิ่มปริมาณการใช้สินค้าหม่อนไหมภายในประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านหม่อนไหม</p> <p>๑๒. การสร้างความร่วมมือด้านหม่อนไหมระหว่างประเทศ</p>					
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการพัฒนาด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม					
<p>๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม</p> <p>๒. สร้างนักวิจัยด้านหม่อนไหมรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยมืออาชีพ</p> <p>๓. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๔. สนับสนุนงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์หม่อนพันธุ์ใหม่</p> <p>๕. สร้างช่องทางทางการรับรู้และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์</p> <p>๖. สนับสนุนการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหมมาใช้ในกระบวนการส่งเสริมการผลิต</p> <p>๗. สนับสนุนการสร้างความร่วมมือด้านงานวิจัยกับชุมชน เกษตรกร และผู้ประกอบการด้านหม่อนไหม</p> <p>๘. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรและการให้บริการด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล</p>	<p>๑) งบประมาณด้านงานวิจัยหม่อนไหม</p> <p>๒) จำนวนผลงานวิจัยด้านหม่อนไหมที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง</p> <p>๓) จำนวนเกษตรกรและผู้ให้บริการด้านหม่อนไหมที่สามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบสารสนเทศ</p>	<p>สัดส่วนงบประมาณด้านงานวิจัยต่องบประมาณของหน่วยงาน ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี</p> <p>ร้อยละ ๔๐</p> <p>ร้อยละ ๑๐</p>	<p>สัดส่วนงบประมาณด้านงานวิจัยต่องบประมาณของหน่วยงาน ร้อยละ ๔ ต่อปี</p> <p>ร้อยละ ๖๐</p> <p>ร้อยละ ๔๐</p>	<p>สัดส่วนงบประมาณด้านงานวิจัยต่องบประมาณของหน่วยงาน ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี</p> <p>ร้อยละ ๗๐</p> <p>ร้อยละ ๕๐</p>	<p>สัดส่วนงบประมาณด้านงานวิจัยต่องบประมาณของหน่วยงาน ร้อยละ ๕ ต่อปี</p> <p>ร้อยละ ๘๐</p> <p>ร้อยละ ๑๐๐</p>

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			
		ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐-๒๕๗๔	ปี ๒๕๗๕-๒๕๗๙
๙. ขับเคลื่อนการผลิตและการตลาดหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ๑๐. สร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านหม่อนไหม					
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ คุ้มครอง และการบริหารจัดการหม่อนไหมอย่างยั่งยืน					
๑. อนุรักษ์พันธุ์ เชื้อพันธุ์กรรม และชนิดของหม่อนไหม และวัสดุย้อมสี ๒. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางพันธุกรรมอย่างถูกต้อง ๓. สร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรและเยาวชนเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์พันธุ์กรรมหม่อนไหม ๔. การถอดองค์ความรู้และรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาด้านหม่อนไหมของไทย ๕. ปลูกจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นตระหนักถึงการอนุรักษ์ ๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนภูมิปัญญา	๑) จำนวนพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมที่ได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) ความสำเร็จของการเกิดฐานข้อมูลการอนุรักษ์พันธุ์กรรม การและภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมด้านหม่อนไหม ๓) จำนวนกฎหมายในการคุ้มครองพันธุ์และเชื้อพันธุกรรมด้านหม่อนไหม	๔๖๐ ไร่	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐ เกิดฐานข้อมูลทั่วประเทศ
		-	๑ ฉบับ	-	-

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย			
		ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐-๒๕๗๔	ปี ๒๕๗๕-๒๕๗๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรด้านหม่อนไหม					
<p>๑. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรด้านหม่อนไหมให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามลักษณะของแต่ละสายงาน</p> <p>๒. พัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมให้เป็นมืออาชีพ (Smart Officer และ Smart Researcher)</p> <p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาบุคลากร</p> <p>๔. ปรับปรุงโครงสร้างของกรมหม่อนไหม</p> <p>๕. ปรับปรุงกระบวนการงานที่ซ้ำซ้อน</p> <p>๖. กำหนดและพัฒนาองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้แต่ละหน่วยงานในส่วนภูมิภาค</p> <p>๗. สร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่บุคลากรหม่อนไหม</p> <p>๘. พัฒนาและผลักดันกฎหมายใหม่ด้านหม่อนไหม</p> <p>๙. ทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ เดิมให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์</p> <p>๑๐. สร้างการรับรู้และความตระหนักให้กับผู้เกี่ยวข้องในการใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ด้านหม่อนไหม</p>	<p>๑) จำนวนบุคลากรด้านหม่อนไหมที่ได้รับการพัฒนาแบบมีมืออาชีพ</p> <p>๒) จำนวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่ได้รับการพัฒนาและทบทวนปรับปรุง</p> <p>๓) ความสำเร็จในการปรับโครงสร้างองค์กร ตามที่สำนักงาน กพร. และกระทรวง กำหนด</p> <p>๔) จำนวนกระบวนการงานที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น</p>	<p>ร้อยละ ๖๐</p> <p>๑ ฉบับ</p> <p>มีการปรับโครงสร้างหน่วยงาน</p> <p>๑๒ กระบวนการงาน</p>	<p>ร้อยละ ๘๐</p>	<p>ร้อยละ ๙๐</p>	<p>ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๓ ฉบับ</p>

ส่วนที่ ๕

การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

กรมหม่อนไหม ดำเนินการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ และแนวทางในการพัฒนาเพื่อกำหนดแผนงาน/โครงการที่สนับสนุนเป้าหมายเพื่อนำแผนงาน/โครงการไปจัดทำค่าของงบประมาณประจำปี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานในทุกระดับพื้นที่การดำเนินงานและเป็นไปตามยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยแผนงาน/โครงการ ดังกล่าวจะสามารถดำเนินการตามหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน ซึ่งเป็นภารกิจพื้นฐาน (Function) ของหน่วยงาน รวมทั้ง เป็นแผนงาน/โครงการ ตามภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามยุทธศาสตร์สำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐบาล ที่ต้องร่วมกันผลักดันและบูรณาการทุกส่วนงานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนี้

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙

(๕ ยุทธศาสตร์ / ๑๕ กลยุทธ์ / ๕๑ แนวทาง)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรด้านหม่อนไหม (๓ กลยุทธ์ ๑๐ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ (๔ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรหม่อนไหมและพัฒนาสู่การเป็นสถาบันเกษตรกร (๓ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ สร้างความภูมิใจและมั่นคงในการประกอบอาชีพหม่อนไหมด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๓ แนวทาง)

แนวทางการดำเนินงาน	การดำเนินงานปี ๒๕๖๐-๒๕๗๙
กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ	
๑.๑.๑ สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพให้กับเกษตรกรหม่อนไหมสู่การเป็น Smart Farmer อย่างมืออาชีพ	สพท. / สมข. / ศมม.
๑.๑.๒ สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ด้านหม่อนไหม (Young Smart Farmer)	สพท. / สมข. / ศมม.
๑.๑.๓ พัฒนานองค์ความรู้ของเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพเพื่อเข้าสู่ Thailand ๔.๐	สพท. / สวม. / สอม. / สบก. / สมข. / ศมม.
๑.๑.๔ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารและข้อมูลทางวิชาการให้กับเกษตรกรหม่อนไหม	สบก. / สมข. / ศมม.
กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรหม่อนไหมและพัฒนาสู่การเป็นสถาบันเกษตรกร	
๑.๒.๑ ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่ม ทั้งการรวมกลุ่มด้านการผลิตและการตลาด	สพท. / สมข. / ศมม.
๑.๒.๒ พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมของกลุ่มเกษตรกรให้มีเอกลักษณ์และตรงตามความต้องการของตลาด	สบก. / สวม. / สอม. / สพท. / สมข. / ศมม.
๑.๒.๓ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ	
กลยุทธ์ที่ ๑.๓ สร้างความภูมิใจและมั่นคงในการประกอบอาชีพหม่อนไหมด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
๑.๓.๑ พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรหม่อนไหมในพื้นที่โครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ	สพท. / สมข. / ศมม.
๑.๓.๒ ส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมให้กับผู้ด้อยโอกาสและเยาวชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สพท. / สมข. / ศมม.
๑.๓.๓ ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน	สพท. / สมข. / ศมม.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าหม่อนไหมตลอดโซ่อุปทาน (๓ กลยุทธ์ ๑๒ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ กระบวนการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้ได้มาตรฐาน (๔ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านหม่อนไหมอย่างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน (๔ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ สร้างศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายผลผลิตในชุมชนและการส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าหม่อนไหม (๔ แนวทาง)

แนวทางการดำเนินงาน	การดำเนินงานปี ๒๕๖๐-๒๕๗๙
กลยุทธ์ที่ ๒.๑ กระบวนการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้ได้มาตรฐาน	
๒.๑.๑ กำหนดมาตรฐานหม่อนไหมด้านสินค้าและผลิตภัณฑ์	สอท. / สมข. / คมม.
๒.๑.๒ ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน	สพท. / สอม. / สมข. / คมม.
๒.๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจรับรองมาตรฐานหม่อนไหม	สอม. / สบก. / สมข. / คมม.
๒.๑.๔ ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ในเรื่องมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหม	สบก. / สอม. / สมข. / คมม.
กลยุทธ์ที่ ๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านหม่อนไหมอย่างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน	
๒.๒.๑ พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตหม่อนไหม และถ่ายทอดให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร	สอม. / สพท. / สบก. / สมข. / คมม.
๒.๒.๒ พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าหม่อนไหม	สพท. / สวม. / สอม. / สบก. / สมข. / คมม.
๒.๒.๓ การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตพันธุ์และส่งเสริมพันธุ์หม่อนพันธุ์ใหม่	สวม. / สมข. / คมม.
๒.๒.๔ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการพัฒนาศักยภาพกระบวนการแปรรูปสินค้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านหม่อนไหม	สพท. / สวม. / สอม. / สมข. / คมม.
กลยุทธ์ที่ ๒.๓ สร้างศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายผลผลิตในชุมชนและการส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าหม่อนไหม	
๒.๓.๑ สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนผลผลิตและปัจจัยการผลิตในชุมชน	สพท. / สมข. / คมม.
๒.๓.๒ สร้างโอกาสทางการตลาด และเชื่อมโยงสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมทั้งในประเทศและต่างประเทศ	สบก. / สพท. / สมข. / คมม.
๒.๓.๓ เพิ่มปริมาณการใช้สินค้าหม่อนไหมภายในประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านหม่อนไหม	สอม. / สมข. / คมม.
๒.๓.๔ การสร้างความร่วมมือด้านหม่อนไหมระหว่างประเทศ	สบก.

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการพัฒนาด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (๓ กลยุทธ์ ๑๐ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม (๔ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ผลักดันการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์กับเกษตรกรและชุมชนที่ประกอบอาชีพหม่อนไหม (๓ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเชื่อมโยงข้อมูลด้านหม่อนไหม (๓ แนวทาง)

แนวทางการดำเนินงาน	การดำเนินงานปี ๒๕๖๐-๒๕๗๙
กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม	
๓.๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม	สวม. / สมข. / คมม.
๓.๑.๒ สร้างนักวิจัยด้านหม่อนไหมรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยมืออาชีพ	สวม. / สบก. / สมข. / คมม.
๓.๑.๓ สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน	สวม. / สมข. / คมม.
๓.๑.๔ สนับสนุนงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์หม่อน พันธุ์ใหม่	สวม. / สมข. / คมม.
กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ผลักดันการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์กับเกษตรกรและชุมชนที่ประกอบอาชีพหม่อนไหม	
๓.๒.๑ สร้างช่องทางการรับรู้และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	สวม. / สพท. / สบก. / สมข. / คมม.
๓.๒.๒ สนับสนุนการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหมมาใช้ในการกระบวนการส่งเสริมการผลิต	สพท. / สวม. / สมข. / คมม.
๓.๒.๓ สนับสนุนการสร้างความร่วมมือด้านงานวิจัยกับชุมชน เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านหม่อนไหม	สวม. / สมข. / คมม.
กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเชื่อมโยงข้อมูลด้านหม่อนไหม	
๓.๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรและการให้บริการด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	สบก. / สมข. / คมม.
๓.๓.๒ ขยับเคลื่อนการผลิตและการตลาดหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	สบก. / สมข. / คมม.
๓.๓.๓ สร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านหม่อนไหม	สบก. / สมข. / คมม.

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ คุ้มครอง และการบริหารจัดการหม่อนไหมอย่างยั่งยืน (๓ กลยุทธ์ ๙ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ อนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์ และเชื้อพันธุกรรม (๓ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ อนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม (๓ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมที่มีการบริหารจัดการอย่างสมดุลและยั่งยืน (๓ แนวทาง)

แนวทางการดำเนินงาน	การดำเนินงานปี ๒๕๖๐-๒๕๗๙
กลยุทธ์ที่ ๔.๑ อนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์ และเชื้อพันธุกรรม	
๔.๑.๑ อนุรักษ์พันธุ์ เชื้อพันธุกรรม และชนิดของหม่อน ไหม และวัสดุ ย้อมสี	สอม. / สมข. / ศมม.
๔.๑.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางพันธุกรรมอย่าง ถูกต้อง	สอม. / สพท. / สมข. / ศมม.
๔.๑.๓ สร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรและเยาวชนเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ พันธุกรรมด้านหม่อนไหม	สอม. / สมข. / ศมม.
กลยุทธ์ที่ ๔.๒ อนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม	
๔.๒.๑ การถอดองค์ความรู้และรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม ของไทย	สอม. / สมข. / ศมม.
๔.๒.๒ ปลูกจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นตระหนักถึงการอนุรักษ์คุณค่าและ ความสำคัญของภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม	สอม. / สมข. / ศมม.
๔.๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยน ภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม	สอม. / สบก. / สมข. / ศมม.
กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมที่มีการบริหารจัดการอย่างสมดุลและยั่งยืน	
๔.๓.๑ ส่งเสริมระบบการผลิตหม่อนไหมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	สปท. / สวม. / สมข. / ศมม.
๔.๓.๒ สร้างความตระหนักให้กับเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนิน กิจกรรมการผลิตด้านหม่อนไหมด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและ สังคม	สปท. / สวม. / สมข. / ศมม.
๔.๓.๓ ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตหม่อนไหม กลับมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์	สปท. / สวม. / สมข. / ศมม.

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรด้านหม่อนไหม (๓ กลยุทธ์ ๑๐ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การพัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมรองรับการพัฒนาประเทศไทย Thailand ๔.๐ (๓ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ การปรับปรุงโครงสร้างและการพัฒนากระบวนการทำงานของกรมหม่อนไหม (๔ แนวทาง)

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ การพัฒนาและทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องด้านหม่อนไหม (๓ แนวทาง)

แนวทางการดำเนินงาน	การดำเนินงานปี ๒๕๖๐-๒๕๗๙
กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การพัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมรองรับการพัฒนาประเทศไทย Thailand ๔.๐	
๕.๑.๑ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรด้านหม่อนไหมให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามลักษณะของแต่ละสายงาน	สบก. / สมข. / คมม.
๕.๑.๒ พัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมให้เป็นมืออาชีพ (Smart Officer และ Smart Researcher)	สบก. / สวม. / สพท. / สมข. / คมม.
๕.๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาบุคลากร	สบก. / สมข. / คมม.
กลยุทธ์ที่ ๕.๒ การปรับปรุงโครงสร้างและการพัฒนากระบวนการทำงานของกรมหม่อนไหม	
๕.๒.๑ ปรับปรุงโครงสร้างของกรมหม่อนไหม	กพร. / กพง. / สมข. / คมม.
๕.๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการงานที่ซ้ำซ้อน	กพร. / กพง. / สมข. / คมม.
๕.๒.๓ กำหนดและพัฒนางานองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ให้แต่ละหน่วยงานในส่วนภูมิภาค	สบก. / กพร. / สมข. / คมม.
๕.๒.๔ สร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่บุคลากรหม่อนไหม	สบก. / สมข. / คมม.
กลยุทธ์ที่ ๕.๓ การพัฒนาและทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องด้านหม่อนไหม	
๕.๓.๑ พัฒนาและผลักดันกฎหมายใหม่ด้านหม่อนไหม	สบก.
๕.๓.๒ ทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ เดิมให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์	สบก.
๕.๓.๓ สร้างการรับรู้และความตระหนักให้กับผู้เกี่ยวข้องในการใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ด้านหม่อนไหม	สบก.

กรอบแผนงาน/โครงการ ตามยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรด้านหม่อนไหม

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ	๑.๑.๑ สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพให้กับเกษตรกรหม่อนไหมสู่การเป็น Smart Farmer อย่างมืออาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาเกษตรกรหม่อนไหมสู่ Smart Farmer - โครงการพัฒนานักธุรกิจหม่อนไหมสู่ตลาดดิจิทัล - โครงการสร้างทายาทหม่อนไหม - การพัฒนาองค์ความรู้ ข้อมูลทางวิชาการด้านหม่อนไหมที่เหมาะสมกับเกษตรกรรองรับการพัฒนา ยุค Thailand ๔.๐ - โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าหม่อนไหม
	๑.๑.๒ สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ด้านหม่อนไหม (Young Smart Farmer)	
	๑.๑.๓ พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรหม่อนไหมสู่ความเป็นมืออาชีพ เพื่อเข้าสู่ Thailand ๔.๐	
	๑.๑.๔ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารและข้อมูลทางวิชาการให้กับเกษตรกรหม่อนไหม	
กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรหม่อนไหมและพัฒนาสู่การเป็นสถาบันเกษตรกร	๑.๒.๑ ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่ม ทั้งการรวมกลุ่มด้านการผลิตและการตลาด	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม และการสร้างเครือข่าย (๑) โครงการพัฒนากลุ่มเกษตรกรให้เป็นสถาบันเกษตรกร (๒) โครงการส่งเสริมและพัฒนาไหมอาสา
	๑.๒.๒ พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมของกลุ่มเกษตรกรให้มีเอกลักษณ์และตรงตามความต้องการของตลาด	
	๑.๒.๓ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ	

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๑.๓ สร้างความภูมิใจและมั่นคงในการประกอบอาชีพ หม่อนไหมด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๓.๑ พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรหม่อนไหมใน พื้นที่โครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (๑) โครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ (๒) โครงการส่งเสริมหมู่บ้านมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ (๓) โครงการค่ายเยาวชน รักษ์พงไพร เฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี - โครงการส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมสำหรับผู้ชรา และผู้พิการ - โครงการส่งเสริมด้านหม่อนไหมตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง - การส่งเสริมและพัฒนาการผลิตไหมหัตถกรรมด้วย ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - โครงการหมู่บ้านอนุรักษ์ไหมไทยพื้นบ้านเฉลิมพระ เกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ - โครงการส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมในจังหวัด ชายแดนภาคใต้
	๑.๓.๒ ส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมให้กับผู้ด้อยโอกาส และเยาวชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	๑.๓.๓ ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าหม่อนไหมตลอดโซ่อุปทาน

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๒.๑ กระบวนการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้ได้มาตรฐาน	๒.๑.๑ กำหนดมาตรฐานหม่อนไหมด้านสินค้าและผลิตภัณฑ์	- โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าหม่อนไหมและผลิตภัณฑ์เข้าสู่มาตรฐาน
	๒.๑.๒ ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมให้มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน	- การส่งเสริมการผลิตผ้าไหมตรานกยูงพระราชทาน - โครงการยกระดับคุณภาพเส้นไหมตามมาตรฐาน
	๒.๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจรับรองมาตรฐานหม่อนไหม	มกษ.๘๐๐๐-๒๕๕๕/เส้นไหม GI - โครงการการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานหม่อนไหมและผลิตภัณฑ์
	๒.๑.๔ ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ในเรื่องมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหม	(๑) การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานผ้าไหมไทยตรานกยูงพระราชทาน (๒) การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน GAP หม่อน (๓) การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานร้านค้าจำหน่ายผ้าไหมไทยที่ได้มาตรฐาน (Certified Thai Silk Shop) - การประชาสัมพันธ์สินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านหม่อนไหมอย่าง สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน	๒.๒.๑ พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการ ผลิตหม่อนไหม และถ่ายทอดให้กับเกษตรกรและกลุ่ม เกษตรกร	- การผลิต-กระจายพันธุ์หม่อน ไข่ไหม และวัสดุย้อมสี - โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตหม่อนไหมระบบ แปลงใหญ่
	๒.๒.๒ พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าหม่อนไหม	- โครงการส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมอุตสาหกรรม
	๒.๒.๓ การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตพันธุ์และส่งเสริม พันธุ์หม่อน พันธุ์ไหม	- โครงการบริหารจัดการพื้นที่ความเหมาะสมในการ ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมของประเทศ
	๒.๒.๔ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการพัฒนาศักยภาพ กระบวนการแปรรูปสินค้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้าน หม่อนไหม	- โครงการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต หม่อนไหมและฝ้าย - โครงการบูรณาการส่งเสริมและพัฒนากาแปรรูป ผลิตภัณฑ์หม่อนไหม - โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการตลาด หม่อนไหม - โครงการออกแบบและพัฒนาลวดลายผ้าไหมและ บรรจุภัณฑ์ - การพัฒนาศักยภาพโลจิสติกส์สินค้าและผลิตภัณฑ์
กลยุทธ์ที่ ๒.๓ สร้างศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจาย ผลผลิตในชุมชนและการส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าหม่อนไหม	๒.๓.๑ สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนผลผลิตและปัจจัยการผลิต ในชุมชน	- โครงการธนาคารปัจจัยการผลิตด้านหม่อนไหม - โครงการส่งเสริมการตลาดเที่ยวเชิงเกษตรกรรมด้าน หม่อนไหม
	๒.๓.๒ สร้างโอกาสทางการตลาด และเชื่อมโยงสินค้าและ ผลิตภัณฑ์หม่อนไหมทั้งในประเทศและต่างประเทศ	- การส่งเสริมเศรษฐกิจและการตลาดหม่อนไหม
	๒.๓.๓ เพิ่มปริมาณการใช้สินค้าหม่อนไหมในประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านหม่อนไหม	(๑) โครงการส่งเสริมพัฒนาการตลาดหม่อนไหมและ ผลิตภัณฑ์ (๒) โครงการแข่งขันและประกวดเส้นไหม ผ้าไหม และ ผลิตภัณฑ์หม่อนไหม
	๒.๓.๔ การสร้างความร่วมมือด้านหม่อนไหมระหว่างประเทศ	

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
		(๓) โครงการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าหม่อนไหม ภายในประเทศและต่างประเทศ (๔) โครงการจัดตั้งศูนย์แสดงผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และหน่วยเจรจาธุรกิจหม่อนไหม (๕) โครงการงานตรานกยูงพระราชทานสืบสาน ตำนานไหมไทย - เสริมสร้างความร่วมมือด้านการนำเข้าและส่งออก สินค้าและผลิตภัณฑ์หม่อนไหมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการพัฒนาด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม	๓.๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม	- วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหม (๑) โครงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านหม่อนไหม (๒) โครงการพัฒนาภูมิปัญญาเชิงเอกลักษณ์ท้องถิ่นสู่นวัตกรรมการออกแบบ
	๓.๑.๒ สร้างนักวิจัยด้านหม่อนไหมรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยมืออาชีพ	
	๓.๑.๓ สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน	
	๓.๑.๔ สนับสนุนงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์หม่อนพันธุ์ใหม่	- โครงการสร้างนักวิจัยด้านหม่อนไหมและพัฒนา ศักยภาพนักวิจัย - โครงการสนับสนุนห้องปฏิบัติการงานวิจัยและพัฒนา ด้านหม่อนไหม - การปรับปรุงพันธุ์หม่อนไหม
กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ผลักดันการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์กับเกษตรกรและชุมชนที่ประกอบอาชีพหม่อนไหม	๓.๒.๑ สร้างช่องทางการรับรู้และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	- การสร้างช่องทางการรับรู้และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิจัย (๑) สาธิตผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (๒) คลินิกเคลื่อนที่/ส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกร (๓) การจัดประชุมวิชาการเผยแพร่ผลงานวิชาการประจำปี (๔) สร้างช่องทางการรับรู้ผลงานนวัตกรรมการออกแบบด้านหม่อนไหม - การขับเคลื่อนผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ - การประชุมเจรจา/สัมมนาความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ
	๓.๒.๒ สนับสนุนการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหม่อนไหมมาใช้ในกระบวนการส่งเสริมการผลิต	
	๓.๒.๓ สนับสนุนการสร้างความร่วมมือด้านงานวิจัยกับชุมชน เกษตรกร และผู้ประกอบการด้านหม่อนไหม	

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเชื่อมโยงข้อมูลด้านหม่อนไหม	๓.๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรและการให้บริการด้านหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร (๑) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล (๒) โครงการพัฒนาแพลตฟอร์ม การบริหารจัดการภายในองค์กร (back office platform) เพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (๓) โครงการพัฒนาระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลเพื่อรองรับการเชื่อมการทำงานระหว่างหน่วยงาน - เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านหม่อนไหม (๑) โครงการพัฒนาระบบการให้บริการด้านหม่อนไหม (๒) โครงการพัฒนาระบบ Call Center - โครงการจัดทำข้อมูลองค์ความรู้ด้านหม่อนไหมแบบดิจิทัล - โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการด้านหม่อนไหมตลอดห่วงโซ่อุปทาน - โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการ วิชาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกรด้านหม่อนไหมเข้าสู่ระบบธุรกิจและการทำการค้าผ่านสื่อดิจิทัล - โครงการพัฒนาทักษะและทัศนคติของบุคลากรกรมหม่อนไหมให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล - โครงการอบรมเกษตรกรให้เข้าถึงเทคโนโลยี
	๓.๓.๒ ขับเคลื่อนการผลิตและการตลาดหม่อนไหมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	
	๓.๓.๓ สร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านหม่อนไหม	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ คุ้มครอง และการบริหารจัดการหม่อนไหมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๔.๑ อนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์ และเชื้อพันธุกรรม	๔.๑.๑ อนุรักษ์พันธุ์ เชื้อพันธุกรรม และชนิดของหม่อนใหม่ และวัสดุย้อมสี	- โครงการธนาคารเชื้อพันธุกรรมใหม่
	๔.๑.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางพันธุกรรมอย่างถูกต้อง	- โครงการศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมหม่อนและไม้ย้อมสี
	๔.๑.๓ สร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรและเยาวชนเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์พันธุกรรมด้านหม่อนไหม	- โครงการศูนย์เรียนรู้เชิงอนุรักษ์ด้านหม่อนไหม ไม้ย้อมสีและผ้าไหม
กลยุทธ์ที่ ๔.๒ อนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม	๔.๒.๑ การถอดองค์ความรู้และรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาด้านหม่อนไหมของไทย	- โครงการศูนย์อนุรักษ์ภูมิปัญญาและพัฒนาลวดลายผ้าไหม
	๔.๒.๒ ปลุกจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นตระหนักถึงการอนุรักษ์คุณค่าและความสำคัญของภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม	- การจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม
	๔.๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาด้านหม่อนไหม	- การคัดเลือกเกษตรกรดีเด่น เกษตรกรต้นแบบด้านหม่อนไหม ประชาสัมพันธ์เพื่อประกาศเกียรติคุณผู้มีคุณประโยชน์ต่อสาขาอาชีพหม่อนไหม
กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมการปลูกหม่อนไหมที่มีการบริหารจัดการอย่างสมดุลและยั่งยืน	๔.๓.๑ ส่งเสริมระบบการผลิตหม่อนไหมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	- โครงการส่งเสริมการผลิตหม่อนไหมอินทรีย์
	๔.๓.๒ สร้างความตระหนักให้กับเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินกิจกรรมการผลิตด้านหม่อนไหมด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	- โครงการพัฒนาการย้อมสีเส้นไหมให้ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม
	๔.๓.๓ ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตหม่อนไหมกลับมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์	- การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ในกระบวนการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรด้านหม่อนไหม

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การพัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมรองรับการ พัฒนาประเทศไทย Thailand ๔.๐	๕.๑.๑ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรด้านหม่อนไหมให้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตาม ลักษณะของแต่ละสายงาน	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาทักษะและทัศนคติของบุคลากร กรมหม่อนไหมในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล - โครงการอบรมบุคลากรหลักสูตรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่หม่อนไหม ๔.๐ - โครงการพัฒนาบุคลากรหม่อนไหมให้มีความรู้ด้านกฎหมาย - โครงการอบรมบุคลากรหลักสูตรระวังป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน้าที่ - โครงการอบรมบุคลากรหลักสูตรใช้งานระบบส่งเสริมงานหม่อนไหม - โครงการอบรมเจ้าหน้าที่ หลักสูตรทบทวนกระบวนการผลิตไหมเพื่อเพิ่มมาตรฐานและประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน - โครงการอบรมบุคลากรหลักสูตรรับรองแขกทั้งในประเทศและต่างประเทศ
	๕.๑.๒ พัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมให้เป็นผู้มืออาชีพ (Smart Officer และ Smart Researcher)	
	๕.๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาบุคลากร	
กลยุทธ์ที่ ๕.๒ การปรับปรุงโครงสร้างและการพัฒนา กระบวนการทำงานของกรมหม่อนไหม	๕.๒.๑ ปรับปรุงโครงสร้างของกรมหม่อนไหม	- การพัฒนาระบบการบริหารและกระบวนการทำงาน
	๕.๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการงานที่ซ้ำซ้อน	- การปรับโครงสร้างหน่วยงานของกรมหม่อนไหม
	๕.๒.๓ กำหนดและพัฒนางานองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้แต่ละหน่วยงานในส่วนภูมิภาค	
	๕.๒.๔ สร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่บุคลากรหม่อนไหม	

กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา	แผนงาน/โครงการตามกรอบยุทธศาสตร์ กรมหม่อนไหม ระยะ ๒๐ ปี
กลยุทธ์ที่ ๕.๓ การพัฒนาและทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องด้านหม่อนไหม	๕.๓.๑ พัฒนาและผลักดันกฎหมายใหม่ด้านหม่อนไหม	- โครงการศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับ หม่อนไหม
	๕.๓.๒ ทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ เดิมให้มี ความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์	
	๕.๓.๓ สร้างการรับรู้และความตระหนักให้กับผู้เกี่ยวข้องใน การใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ด้านหม่อนไหม	

แผนยุทธศาสตร์กรมหม่อนไหม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

กิจกรรม/แนวทางการดำเนินงาน	เป้าหมาย (สะสม)						งบประมาณ					
	หน่วย นับ	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	รวม	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
รวม							๒,๒๕๕,๙๐๘๗	๓๑๔,๕๙๔๓	๔๑๗,๔๕๙๘	๔๕๖,๒๘๖๑	๑๒,๗๗๒๐	๕๕๔,๗๙๖๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรด้านหม่อนไหม							๒๗๐,๔๗๒๙	๒๓,๓๔๕๗	๓๘,๙๖๗๓	๕๑,๖๙๖๗	๗๐,๘๘๖๐	๘๕,๕๗๗๒
๑.๑ การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรด้วยหลัก เศรษฐกิจพอเพียง							๑๔๒,๔๑๐๖	๑๙,๖๒๑๘	๒๖,๐๗๘๖	๒๗,๘๘๐๓	๓๒,๐๑๖๓	๓๖,๘๑๓๖
๑.๑.๑ สนับสนุนโครงการพระราชดำริและโครงการ พิเศษ	แห่ง	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐	๖๑,๗๖๕๓	๘,๓๐๐๐	๙,๙๖๐๐	๑๑,๙๕๒๐	๑๔,๓๔๒๔	๑๗,๒๑๐๙
๑.๑.๒ ส่งเสริมหมู่บ้านมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพใน สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ	ราย	๑๓๐	๒๐๐	๒๕๐	๓๐๐	๓๕๐	๑๘,๔๙๑๗	๒,๔๘๔๙	๒,๙๘๑๙	๓,๕๗๘๓	๔,๒๙๓๙	๕,๑๕๒๗
๑.๑.๓ หมู่บ้านอนุรักษ์ไหมไทย	หมู่บ้าน	๘๔	๘๕	๘๖	๘๗	๘๘	๒๐,๙๐๐๐	๓,๕๐๐๐	๔,๒๐๐๐	๔,๓๐๐๐	๔,๔๐๐๐	๔,๕๐๐๐
๑.๑.๔ ส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมสำหรับสังคม สูงวัย	ราย	๘๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๘,๙๙๐๐	๐,๙๙๐๐	๒,๐๐๐๐	๒,๐๐๐๐	๒,๐๐๐๐	๒,๐๐๐๐
๑.๑.๕ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตไหมที่ทดแทนด้วย ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ราย		๒๐๐	๔๐๐	๖๐๐	๘๐๐	๔,๐๐๐๐		๐,๔๐๐๐	๐,๘๐๐๐	๑,๒๐๐๐	๑,๖๐๐๐
๑.๒ โครงการพัฒนา Smart Farmer ด้านหม่อนไหม	ราย											
๑.๓ โครงการเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ธุรกิจเกษตร							๒๑,๗๑๒๓	๑,๕๗๓๙	๒,๘๘๘๗	๔,๒๖๖๔	๕,๗๑๙๗	๗,๒๖๓๖
๑.๓.๑ การสร้างทายาทหม่อนไหม	ราย	๕๔๐	๓๕๐	๔๐๐	๕๐๐	๖๐๐	๑๑,๗๑๒๓	๑,๕๗๓๙	๑,๘๘๘๗	๒,๒๖๖๔	๒,๗๑๙๗	๓,๒๖๓๖
๑.๓.๒ การพัฒนานักธุรกิจหม่อนไหมสู่ตลาดดิจิทัล	ราย		๑๐๐	๒๐๐	๓๐๐	๔๐๐	๑๐,๐๐๐๐		๑,๐๐๐๐	๒,๐๐๐๐	๓,๐๐๐๐	๔,๐๐๐๐
๑.๔ โครงการพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายสถาบัน เกษตรกร							๕๓,๕๐๐๐	๐,๕๐๐๐	๕,๐๐๐๐	๑๑,๕๐๐๐	๑๖,๐๐๐๐	๒๐,๕๐๐๐
๑.๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนาไหมอาสา	ราย		๕๐๐	๑,๐๐๐	๑,๕๐๐	๒,๐๐๐	๒๕,๐๐๐๐		๒,๕๐๐๐	๕,๐๐๐๐	๗,๕๐๐๐	๑๐,๐๐๐๐

กิจกรรม/แนวทางดำเนินงาน	เป้าหมาย (สะสม)						งบประมาณ					
	หน่วย นับ	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	รวม	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.๕.๓ พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	กลุ่ม		๑๐	๓๐	๔๐	๕๐	๖.๕๐๐๐		๐.๕๐๐๐	๑.๕๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๕๐๐๐
๑.๕.๔ พัฒนากลุ่มเกษตรกรให้เป็นสถาบันเกษตรกร	กลุ่ม		๑๐	๓๐	๔๐	๕๐	๑๙.๕๐๐๐		๑.๕๐๐๐	๔.๕๐๐๐	๖.๐๐๐๐	๗.๕๐๐๐
๑.๕ โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)							๓๓.๖๕๐๐	๐.๔๕๐๐	๒.๐๐๐๐	๔.๐๕๐๐	๑๒.๑๕๐๐	๑๕.๐๐๐๐
๑.๕.๑ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพด้านหม่อนไหม	ศูนย์	๒	๔	๖	๘	๑๐	๓๓.๖๕๐๐	๐.๔๕๐๐	๒.๐๐๐๐	๔.๐๕๐๐	๑๒.๑๕๐๐	๑๕.๐๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าหม่อนไหมตลอดโซ่อุปทาน							๑,๐๐๘.๕๘๔๖	๑๒๕.๑๓๐๘	๑๘๕.๘๕๑๗	๒๐๗.๐๐๖๐	๒๓๕.๖๔๙๙	๒๕๔.๙๔๖๒
๒.๑ โครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร							๑๑๓.๗๖๖๙	๑๗.๙๗๖๙	๒๐.๑๓๔๙	๒๒.๔๖๑๑	๒๕.๐๙๘๐	๒๘.๐๙๖๐
๒.๑.๑ การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานหม่อนไหมและผลิตภัณฑ์							๑๐๐.๐๗๖๘	๑๖.๓๐๘๗	๑๘.๐๔๙๖	๑๙.๘๕๔๕	๒๑.๘๔๐๐	๒๔.๐๒๔๐
(๑) การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานผ้าไหมไทย (ตราณูญพระราชทาน)	เมตร	๗๐,๐๐๐	๗๗,๐๐๐	๘๔,๗๐๐	๙๓,๒๐๐	๑๐๒,๕๐๐						
(๒) การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน GAP หม่อน	แปลง	๒๗๕	๓๐๐	๓๓๐	๓๖๐	๔๐๐						
(๓) การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานร้านค้าจำหน่ายผ้าไหมไทยที่ได้มาตรฐาน (Certified Thai Silk Shop)	ร้าน	๒๘	๓๑	๓๔	๓๘	๔๒						
๒.๑.๒ ยกระดับสินค้าหม่อนไหมให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน	ราย	๔๐๐	๔๘๐	๕๐๐	๕๒๐	๕๔๐	๑๓.๖๙๐๑	๑.๖๖๘๒	๒.๐๘๕๓	๒.๖๐๖๖	๓.๒๕๘๐	๔.๐๗๒๐
๒.๒ โครงการธนาคารสินค้าเกษตร							๑๙.๒๐๐๐	๑.๒๐๐๐	๓.๐๐๐๐	๔.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๖.๐๐๐๐
๒.๒.๑ ธนาคารปัจจัยการผลิตด้านหม่อนไหม (เส้นไหม)	แท่ง	๖	๗	๘	๙	๑๑	๙.๒๐๐๐	๑.๒๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐
๒.๒.๒ ธนาคารปัจจัยการผลิตด้านหม่อนไหม (โซ่ไหม)	แท่ง		๒	๔	๕	๖	๑๐.๐๐๐๐		๑.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐	๔.๐๐๐๐

กิจกรรม/แนวทางการดำเนินงาน	หน่วย นับ	เป้าหมาย (สะสม)					งบประมาณ					
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	รวม	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๒.๓ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน							๗๘๐.๙๗๐๐	๙๐.๙๙๐๒	๑๔๔.๙๙๒๘	๑๖๑.๗๘๔๙	๑๘๔.๙๙๑๙	๑๙๘.๒๖๐๒
๒.๓.๑ การผลิต-กระจายพันธุ์หม่อน ไช้ไหม และไหมอิตาลี							๕๔๖.๒๘๖๑	๘๖.๒๘๖๑	๑๐๐.๐๐๐๐	๑๑๐.๐๐๐๐	๑๒๐.๐๐๐๐	๑๓๐.๐๐๐๐
(๑) ผลิตพันธุ์หม่อนพันธุ์ดี	ล้านต้น	๑.๖	๒.๕	๓	๓.๒	๓.๕						
(๒) ผลิตไหมพันธุ์ดี	แผ่น	๑๓๓,๒๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๓๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐						
	ราย	๘,๕๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐						
๒.๓.๒ ส่งเสริมอาชีพด้านหม่อนไหมในจังหวัดชายแดนใต้	ราย	๑๕๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๒๑.๗๘๑๘	๒.๘๐๒๐	๔.๒๙๒๘	๔.๐๓๔๙	๔.๘๔๑๙	๕.๘๑๐๒
๒.๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมอุตสาหกรรม	ไร่	๒๕๐	๖๕๐	๑๐๕๐	๑๔๕๐	๒๐๐๐	๑๗.๑๐๒๑	๑.๙๐๒๑	๓.๘๐๐๐	๓.๘๐๐๐	๓.๘๐๐๐	๓.๘๐๐๐
๒.๓.๔ ส่งเสริมพัฒนาการตลาดหม่อนไหมและผลิตภัณฑ์												
(๑) การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการตลาดหม่อนไหม	สินค้า		๑๐	๑๒	๑๓	๑๕	๒๔.๕๐๐๐		๕.๖๐๐๐	๕.๙๕๐๐	๖.๓๐๐๐	๖.๖๕๐๐
(๒) การแข่งขันและประกวดเส้นไหมผ้าไหม และผลิตภัณฑ์หม่อนไหม	ครั้ง		๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๑๖.๐๐๐๐		๔.๐๐๐๐	๔.๐๐๐๐	๔.๐๐๐๐	๔.๐๐๐๐
(๓) การจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าหม่อนไหมภายในประเทศและต่างประเทศ	ครั้ง		๖	๖	๖	๖	๑๒.๐๐๐๐		๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐
(๔) จัดตั้งศูนย์แสดงผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และหน่วยเจรจาธุรกิจหม่อนไหม	แห่ง			๑	๓	๓	๓๕.๓๐๐๐		๐.๓๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๑๕.๐๐๐๐	๑๕.๐๐๐๐
(๕) จัดงานตรานกยูงพระราชทานสืบสานตำนานไหมไทย												
- นิทรรศการและร้านค้าแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์	ครั้ง		๕	๕	๕	๕	๖๐.๐๐๐๐		๑๕.๐๐๐๐	๑๕.๐๐๐๐	๑๕.๐๐๐๐	๑๕.๐๐๐๐
- ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	ครั้ง		๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๒๐.๐๐๐๐		๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐
๒.๓.๕ ส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมหัตถกรรม	ราย		๔๐๐	๖๐๐	๘๐๐	๑๐๐๐	๒๘.๐๐๐๐		๔.๐๐๐๐	๖.๐๐๐๐	๘.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐

กิจกรรม/แนวทางการดำเนินงาน	หน่วย นับ	เป้าหมาย (สะสม)					งบประมาณ					
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	รวม	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๒.๔ โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบ แปลงใหญ่							๖๘.๙๒๒๙	๘.๙๒๒๙	๑๒.๐๐๐๐	๑๔.๐๐๐๐	๑๖.๐๐๐๐	๑๘.๐๐๐๐
๒.๔.๑ ส่งเสริมการผลิตหมอนไหมด้วยระบบ แปลงใหญ่	แปลง	๘	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๖๘.๙๒๒๙	๘.๙๒๒๙	๑๒.๐๐๐๐	๑๔.๐๐๐๐	๑๖.๐๐๐๐	๑๘.๐๐๐๐
๒.๕ โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) ด้านหมอนไหม	ไร่	๑,๕๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒๗.๕๔๘๐	๒.๐๘๕๐	๑๐.๔๖๓๐	๔.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๖.๐๐๐๐
๒.๖ โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร							๔๔.๙๒๔๘	๗.๒๔๐๘	๘.๗๒๔๐	๘.๗๖๐๐	๙.๖๑๐๐	๑๐.๕๙๐๐
๒.๖.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้าน หมอนไหม	แห่ง	๖	๙	๑๕	๑๗	๑๙	๒๔.๒๓๗๑	๔.๐๓๔๑	๔.๐๑๓๐	๔.๘๙๐๐	๕.๓๘๐๐	๕.๙๒๐๐
๒.๖.๒ การส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตและ พัฒนาผลิตภัณฑ์หมอนไหม	ราย											
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการ แข่งขันสินค้าหมอนไหมด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม							๘๖๗.๐๑๔๒	๑๕๓.๙๒๗๔	๑๖๔.๙๕๖๙	๑๗๖.๐๔๒๕	๑๘๒.๙๑๕๒	๑๘๙.๑๗๒๒
๓.๑ วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร							๓๗๔.๓๐๒๓	๖๗.๓๐๒๓	๗๒.๐๐๐๐	๗๖.๐๐๐๐	๗๘.๐๐๐๐	๘๑.๐๐๐๐
๓.๑.๑ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้าน หมอนไหม	โครงการ	๙/๓๒	๖/๔๐	๗/๔๐	๗/๔๑	๗/๔๑	๒๖๔.๓๐๒๓	๔๙.๓๐๒๓	๕๒.๐๐๐๐	๕๔.๐๐๐๐	๕๔.๐๐๐๐	๕๕.๐๐๐๐
๓.๑.๔ พัฒนาภูมิปัญญาเชิงเอกลักษณ์ ท้องถิ่นสู่นวัตกรรมการออกแบบ	โครงการ		๘	๑๑	๑๔	๑๗	๑๑๐.๐๐๐๐	๑๘.๐๐๐๐	๒๐.๐๐๐๐	๒๒.๐๐๐๐	๒๔.๐๐๐๐	๒๖.๐๐๐๐
๓.๒ ส่งเสริมการลงทุนวิจัย พัฒนา และผลักดันสู่ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และสังคม							๒.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐
๓.๒.๒ ขับเคลื่อนผลงานวิจัยสู่การใช้ ประโยชน์	เรื่อง	๓	๓	๓	๓	๓	๒.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐
๓.๓ สร้างช่องทางการรับรู้และช่องทางการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์							๑๖๗.๐๐๐๐	๒๕.๘๐๐๐	๒๙.๘๐๐๐	๓๓.๘๐๐๐	๓๗.๘๐๐๐	๓๙.๘๐๐๐
๓.๓.๑ สาธิตผลงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	ครั้ง	๒	๒	๒	๒	๒	๓.๐๐๐๐	๐.๖๐๐๐	๐.๖๐๐๐	๐.๖๐๐๐	๐.๖๐๐๐	๐.๖๐๐๐
๓.๓.๒ คลินิกเคลื่อนที่/ส่งเสริมองค์ความรู้ ให้แก่เกษตรกร	ครั้ง	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๐๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐	๐.๒๐๐๐

กิจกรรม/แนวทางการดำเนินงาน	หน่วย นับ	เป้าหมาย (สะสม)					งบประมาณ					
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	รวม	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๓.๓.๓ จัดประชุมวิชาการเผยแพร่ผลงาน วิชาการประจำปี	ครั้ง	๑	๑	๑	๑	๑	๒๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐
๓.๓.๕ สร้างช่องทางการรับรู้ผลงาน นวัตกรรมการออกแบบด้านหมอนไหม	แห่ง	๑๑๔	๑๒๐	๑๓๐	๑๔๐	๑๕๐	๑๓๘.๐๐๐๐	๒๐.๐๐๐๐	๒๔.๐๐๐๐	๒๘.๐๐๐๐	๓๒.๐๐๐๐	๓๔.๐๐๐๐
๓.๔ สร้างนักวิจัยการเกษตรมืออาชีพและพัฒนา ศักยภาพนักวิจัย							๒๗.๘๐๐๐	๕.๖๐๐๐	๕.๖๕๐๐	๕.๖๕๐๐	๕.๔๕๐๐	๕.๔๕๐๐
๓.๔.๑ พัฒนานักวิชาการวิจัยรุ่นใหม่	ครั้ง	๑	๑	๑	๑	๑	๐.๗๕๐๐	๐.๑๕๐๐	๐.๑๕๐๐	๐.๑๕๐๐	๐.๑๕๐๐	๐.๑๕๐๐
๓.๔.๒ พัฒนานักวิจัยด้านเทคโนโลยีการผลิต เส้นไหม	ครั้ง	๑					๐.๓๐๐๐	๐.๓๐๐๐				
๓.๔.๓ พัฒนานักวิจัยด้านปรับปรุงพันธุ์	ครั้ง	๑	๑	๑			๑.๑๕๐๐	๐.๑๕๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๕๐๐๐		
๓.๔.๔ พัฒนานักวิจัยด้านสิ่งทอ	ครั้ง				๑	๑	๐.๖๐๐๐				๐.๓๐๐๐	๐.๓๐๐๐
๓.๔.๕ พัฒนานักวิชาการด้านการวิจัย การ ออกแบบ	ครั้ง	๘	๘	๘	๘	๘	๒๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐
๓.๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี							๑๐.๔๐๐๐	๓.๑๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๑.๘๐๐๐	๑.๕๐๐๐	๑.๕๐๐๐
๓.๕.๑ สนับสนุนห้องปฏิบัติการงานวิจัยและ พัฒนาด้านหมอนไหม	แห่ง	๑	๑	๑	๑	๑	๑๐.๔๐๐๐	๓.๑๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๑.๘๐๐๐	๑.๕๐๐๐	๑.๕๐๐๐
๓.๖ สนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรทั้งในและ ต่างประเทศ							๑๑.๔๐๐๐	๒.๒๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๑๐๐๐	๒.๑๐๐๐
๓.๖.๑ ประชุมเจรจา/สัมมนาความร่วมมือ ทางวิชาการกับต่างประเทศ	ครั้ง	๒	๓	๓	๓	๓	๑๑.๔๐๐๐	๒.๒๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐	๒.๑๐๐๐	๒.๑๐๐๐
๓.๗ โครงการปรับปรุงพันธุ์							๑๔๑.๖๑๑๙	๓๙.๔๒๕๑	๓๒.๐๐๖๙	๒๘.๗๙๒๕	๒๓.๕๖๕๒	๑๗.๘๒๒๒
๓.๗.๑ ปรับปรุงพันธุ์หมอน/พันธุ์ไหม	พันธุ์	๖	๑	๕	๔		๕๗.๖๑๕๙	๒๔.๑๐๔๐	๑๕.๗๑๕๗	๑๒.๐๕๓๒	๕.๗๔๓๐	

กิจกรรม/แนวทางการดำเนินงาน	หน่วย นับ	เป้าหมาย (สะสม)					งบประมาณ					
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	รวม	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๓.๘ โครงการบูรณาการสถาปัตยกรรมข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดการใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นระบบ							๑๓๒.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐	๒๐.๐๐๐๐	๒๗.๐๐๐๐	๓๔.๐๐๐๐	๔๑.๐๐๐๐
๓.๘.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล	สัดส่วน					๑:๑	๗๐.๐๐๐๐		๑๐.๐๐๐๐	๑๕.๐๐๐๐	๒๐.๐๐๐๐	๒๕.๐๐๐๐
๓.๘.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านหมอนไหมและการเชื่อมโยงเครือข่าย	ระบบ	๑	๑	๑	๑	๕	๖๒.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐	๑๒.๐๐๐๐	๑๔.๐๐๐๐	๑๖.๐๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ คุ้มครอง และการบริหารจัดการหมอนไหมอย่างยั่งยืน							๑๐๘.๕๓๗๐	๑๒.๑๙๐๔	๒๗.๕๕๓๙	๒๑.๒๘๐๙	๒๒.๙๓๐๙	๒๔.๕๘๐๙
๔.๑ โครงการจัดการปัญหาที่ดินทำกิน							๑๕.๒๕๕๖	๗.๒๕๕๖	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐
๔.๑.๑ ส่งเสริมการผลิตหมอนไหมเพื่อแก้ปัญหาที่ดินทำกิน	ราย	๔๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๕.๒๕๕๖	๗.๒๕๕๖	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐
๔.๓ โครงการส่งเสริมการผลิตหมอนไหมอินทรีย์	ไร่	๖๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๖.๑๗๓๔	๑.๘๔๙๘	๓.๕๘๐๙	๓.๕๘๐๙	๓.๕๘๐๙	๓.๕๘๐๙
๔.๔ โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ (ด้านหมอนไหม)	ไร่		๒๐๐๐	๒๐๐๐	๒๐๐๐	๒๐๐๐	๔๑.๔๖๐๐	๑.๐๐๐๐	๑๐.๔๖๐๐	๑๐.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐
๔.๕ โครงการผลิตและกระจายพันธุ์ไม้ย้อมสี	ต้น		๒,๐๐๐	๓,๐๐๐	๔,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕.๖๐๐๐		๐.๘๐๐๐	๑.๒๐๐๐	๑.๖๐๐๐	๒.๐๐๐๐
๔.๖ โครงการพัฒนาการย้อมสีเส้นไหมให้ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม	ราย		๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๒๐๐	๒.๕๐๐๐		๐.๒๕๐๐	๐.๕๐๐๐	๐.๗๕๐๐	๑.๐๐๐๐
๔.๗ โครงการศูนย์อนุรักษ์พันธุ์กรรมหมอนไหมและไม้ย้อมสี	แห่ง	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๒๔.๓๒๘๖	๔.๐๗๓๗	๔.๔๘๑๒	๔.๙๒๙๓	๕.๔๒๒๒	๕.๘๒๒๒
๔.๘ โครงการอนุรักษ์ภูมิปัญญาหมอนไหมและพัฒนาตลาดขายผ้า	แห่ง	๑๗	๗	๑๙	๒๐	๒๐	๒๐.๖๘๗๗	๓.๒๐๖๗	๔.๗๑๑๐	๓.๘๗๐๐	๔.๒๓๐๐	๔.๖๗๐๐
๔.๙ โครงการธนาคารเชื้อพันธุ์กรรมใหม่	แห่ง	๔	๔	๔	๔	๔	๕๙.๖๖๗๔	๑๑.๒๔๗๔	๑๑.๘๑๐๐	๑๑.๘๑๐๐	๑๒.๔๐๐๐	๑๒.๔๐๐๐

กิจกรรม/แนวทางการดำเนินงาน	หน่วย นับ	เป้าหมาย (สะสม)					งบประมาณ					
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	รวม	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร ด้านหม่อนไหม							๑.๓๐๐๐		๐.๑๓๐๐	๐.๒๖๐๐	๐.๓๙๐๐	๐.๕๒๐๐
๕.๑ การปรับโครงสร้างหน่วยงาน												
๕.๑.๑ ปรับโครงสร้างกรมหม่อนไหม												
๕.๑.๒ พัฒนาระบบบริหารและกระบวนการ ทำงาน												
๕.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ												
๕.๒.๑ พัฒนาบุคลากรด้านหม่อนไหมสู่ความ เป็นมืออาชีพ	คน		๑๐๐	๒๐๐	๓๐๐	๔๐๐	๑.๓๐๐๐		๐.๑๓๐๐	๐.๒๖๐๐	๐.๓๙๐๐	๐.๕๒๐๐
๕.๓ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบ												
๕.๓.๑ ร่างกฎหมายด้านหม่อนไหม	ฉบับ		๑						๐.๐๕			

